

Х КУЛЬТ/ART

ГІТАРНИХ СПРАВ
МАЙСТЕР АНДРІЙ
ОЛЕКСЮК – ПРО
ЛЮБОВ ДО МУЗИКИ,
ДИТЯЧІ ТАЛАНТИ
І ОБОВ'ЯЗОК
УЧИТЕЛЯ

стор. 11

ВИДАННЯ ВІЛЬНИХ ЖУРНАЛІСТІВ

Хроніки

№29 (230) • 30 липня 2015 року

ЦІНА ДОГОВІРНА

ЛЮБАРТА

Передплатний індекс – 49831

• НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • КОМУНАЛКА • СПОРТ • ЗІРКИ • НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • КОМУНАЛКА • СПОРТ •

БАЗАРНЕ ПИТАННЯ, АБО ЧИ ГОТОВЕ МІСТО ДО ЕВОЛЮЦІЙНОГО РІШЕННЯ

стор. 8-9

Фото: 4vlada.com

Х ІНТЕРВ'Ю

ВОЛОДИМИР МЕЛЬНИКОВИЧ:
«ДІАЛОГ ВЛАДИ
І ГРОМАДИ – ЦЕ
ЗАПОРУКА БЕЗПЕКИ»

Володимир Мельникович – один з небагатьох на Волині людей, які знаються на глибинних процесах, що відбуваються в області. І це не дивно, адже він майже п'ять років очолював місцеве управління СБУ. Ми говорили з Володимиром Антоновичем про різноманітні загрози для України загалом та Волині зокрема: про те, чим загрожує «карта поляка», як побороти корупцію і підштовхнути до створення єдиної помісної церкви.

стор. 6

Х ЗДОРОВ'Я

ВИПЕРЕДИТИ РАК ГРУДЕЙ

Мамолог Володимир Федорчук працює у Волинському онкологічному диспансері із 2003 року. Упродовж цього часу досвідчений онкохірург оглянув тисячі пацієнтів, прооперував сотні хворих. І кожному не втомлюється повторювати: аби мінімізувати ризики виникнення будь-яких недуг, слід відповідально ставитися до власного здоров'я і способу життя.

стор. 5

Х ІСТОРІЯ

ПАМ'ЯТЬ МІСТА
МІСТО, ЯК І ЛЮДИ, МОЖЕ
ВВАЖАТИСЯ ЗДОРОВИМ ТОДИ, КОЛИ
ВОНО НЕ ХВОРІЄ НА АМНЕЗІЮ

стор. 10

X ТА НЕВЖЕ

БУДИНОК-
ЗАГРОЗУ
В ЦЕНТРІ
ЛУЦЬКА
ВІДРЕМОНТУЮТЬ

У Луцьку збираються виділити кошти на ремонт будинку на Театральному майдані.

Про плитку, яка обвалюється з так званого «Бімбому», йшлося 29 липня під час сесії міської ради.

Як зазначив депутат міськради Павло Данильчук, будинок давно хочуть відремонтувати, але справа не рухається. На фасаді будівлі – плитка, яка потрохи відвалюється і може нанести комусь шкоду.

Заступник міського голови Лариса Соколовська зазначила, що була пропозиція скласти з мешканцями коштами і зробити ремонт. Але вони проти. За словами Соколовської, люди вважають, що ремонт має відбуватися суто за кошти міста.

Міський голова Микола Романюк заявив, що дасть доручення оббити аварійну плитку і відремонтувати фасад. На ці потреби виділять 45 тисяч гривень. Роботи планують завершити до 1 жовтня.

X НЕЩАСНИЙ ВИПАДОК

ІГОР ЄРЕМЕЄВ
ОТРИМАВ ЧЕРЕПНО-
МОЗКОВУ ТРАВМУ

Народний депутат України Ігор Єремеев 26 липня отримав важку закриту черепно-мозкову травму. Стан депутата стабільно тяжкий, він перебуває у комі на лікуванні в одній із європейських клінік.

Нещасний випадок стався вранці 26 липня під час верхової їзди неподалік Луцька. За деякою інформацією, кінь оступився перед ямою та впав на вершника. У результаті народний депутат отримав закриту черепно-мозкову травму.

Його спочатку доправили до Луцької міської клінічної лікарні, а під кінець дня транспортували до Києва. Згодом консилиум лікарів ухвалив рішення про лікування в одній із європейських клінік. Станом на 28 липня прес-служба народного депутата повідомляла, що стан Єремеева стабільний, втім тяжкий.

Як відомо, Ігор Єремеев – народний депутат України VIII скликання, співвласник ФІП «Континіум» та голова депутатської групи «Воля народу».

X ГЕРОЇ НАШОГО ЧАСУ

ГОЛОВНИЙ ПОЛІЦІАНТ
КИЄВА СТАВ ПОЧЕСНИМ
ГРОМАДЯНИНОМ
ЛУЦЬКА

Керівник поліції Києва Олександр Фацевич став почесним громадянином Луцька.

Таке звання 29 липня командир киевських поліціантів надала Луцька міська рада. За проголосувало 32 депутати.

Ініціатором такого рішення стали луцький міський голова Микола Романюк та секретар міськради Сергій Григоренко.

Секретар повідомив, що Фацевич проживав у Луцьку з перервами з 1998 року. Його мати росіянка за походженням, батько родом з Луцька. Фацевич викладав у Волинському ліцеї з посиленою військово-фізичною підготовкою.

Під час російсько-української війни брав участь у боях під Дебальцевим, в Ловайську. У грудні 2014 року, будучи командиром підрозділу «Світязь», воював під Вуглегірськом. Підрозділ опинився в приміщенні інтернату і без важкої зброї проти ворожої техніки тримав оборону протягом трьох днів.

Командир після надходження підкріплення Збройних сил України зумів вивести свій підрозділ без втрат. За це отримав орден «За мужність III ступеня». Пізніше очолив поліцію міста Києва.

Рішення надати звання почесного громадянина Олександру Фацевичу не викликало категоричної незгоди в сесійній залі. Однак, депутати Богдан Шибя та Павло Данильчук вважали за доцільне надати таке звання загиблему 27 липня 2014 року під час боїв за містечко Лутугіне на Луганщині Сергію Шостаку. Втім положення про призначення звання передбачає, що такий титул надається лише раз на рік і лише одній постаті.

X ОСВІТА

Український Центр оцінювання якості освіти

склав рейтинг ліцеїв та гімназій за результатами зовнішнього незалежного оцінювання з української мови і літератури, що було проведено у 2015 році. До рейтингу включено 723 українські гімназії та ліцеї, що функціонують у системі загальної середньої освіти, з них – сім волинських навчальних закладів. Про це повідомляє Osvita.ua.

Результати базуються на основі загального рейтингу шкіл України за результатами тестування з української мови і літератури, що їх отримали випускники навчальних закладів.

Відтак 31-ше місце посів Волинський лицей-інтернат

СІМ ВОЛИНСЬКИХ
ЛІЦЕЇВ ТА ГІМНАЗІЙ
– У ТОП-200 ЗА
РЕЗУЛЬТАТАМИ ЗНО

Волинської обласної ради, що у Луцьку. На 48-му місці – Луцька гімназія №18, на 57-му – Луцька гімназія №21 імені Михайла Кравчука, 62-гу сходинку посіла Ковельська міська гімназія. 80-те місце за Володимир-Волинською гімназією імені Олександра Цинкаловського. 133-те місце віддали Луцькій гімназії №4 імені Модеста Левицького, а 197-ме – за Нововолинським лицеем-інтернатом.

X КОМУНАЛКА

Дорожня розмітка пішохідних переходів уже стерлася. Це може спричинити загрозу життю та здоров'ю дітей, які йтимуть у вересні до школи. Мер усе списує на проблеми з тендером та сподівається на хорошу погоду, аби встигнути усе зробити.

ЧИ ОНОВЛЯТЬ ДОРОЖНЮ
РОЗМІТКУ НА ПЕРЕХОДАХ
ДО ШКІЛЬНОГО СЕЗОНУ?

Про це йшлося під час 76-ї сесії Луцької міської ради 29 липня, повідомляє Інформаційне агентство «Волинські новини».

Депутати Луцької міської ради звернулися до начальника департаменту ЖКГ та градоначальника, аби в місті все ж навели лад та зробили належну розмітку.

«Місяць лишився до початку нового навчального року. Тисячі школярів підуть у школи, втім біля 25-ї школи та 21-ї гімназії встановлено знаки пішохідних переходів, але водії їх ігнорують. Там треба наносити нову дорожню розмітку. Проблемними є ділянки на вулицях Кравчука і Федорова,

– повідомили депутати під час сесії.

З цього приводу Луцький міський голова Микола Романюк відповів, що неналежна розмітка в місті – через проблеми з тендерами.

«Цього року розпочалися роботи пізніше. У нас двічі відбувався тендер і без результату. Нарешті провели третій тендер, тепер ми робимо розмітку в місті, але це треба робити лише вночі», – сказав Романюк.

Чи встигнуть до початку навчального року зробити розмітку, градоначальник не зміг остаточно відповісти, мовляв, усе залежить від погодних умов.

X ЗМІНИ

КОМУНІСТАМ
ЗАБОРОНИЛИ БРАТИ
УЧАСТЬ У ВИБОРАХ

Міністр юстиції Павло Петренко заявив, що своїми наказами анулював статус і права Комуністичної партії України, Компартії (оновленої) та Комуністичної партії робітників і селян.

За словами Петренка, після ухвалення закону про декомунізацію було створено незалежну комісію, яка упродовж місяця проводила перевірку на відповідність трьох комуністичних партій в Україні, повідомляє «Радіо Свобода».

«На основі висновків комісії я підписав три накази, які визначають, що компартії України, зокрема, в своїй діяльності, в найменуванні, у символіці, статуті та програмі не відповідають вимогам частини 2 статті 3 закону «Про засудження комуністичного і націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарного режимів в Україні і заборону пропаганди їх символіки». Ця політична сила та дві інші комуністичні партії відсьогодні не можуть бути суб'єктом виборчого процесу та не можуть брати участь у політичному житті країни», – заявив Петренко.

Міністр додав, що зараз ці партії залишаються юридичними особами, хоч і без статусу учасників політичного процесу, а їхня реєстрація в Державному реєстрі політичних партій може бути скасована тільки після відповідного рішення суду.

Він наголосив, що Мін'юст доведе процес заборони всіх компартії до логічного завершення й ухвалення відповідного судового рішення.

Своєю чергою, лідер КПУ Петро Симоненко розкритикував рішення Мін'юсту, але заявив, що воно не вплине на плани комуністів брати участь у виборах.

«Комуністи братимуть участь у виборах», – заявив Симоненко.

Місцеві вибори в Україні заплановано на 25 жовтня 2015 року.

Справа з намаганням Мін'юсту України домогтися заборони Компартії через суд тягнеться з 2014 року. Позов про заборону діяльності в Україні Комуністичної партії подав у липні того року міністр юстиції Павло Петренко.

У листопаді 2014-го Окружний адміністративний суд Києва зупинив розгляд позову Мін'юсту про заборону КПУ. Проте у грудні 2014 року Київський апеляційний адміністративний суд скасував ухвалу про зупинення провадження в цій справі і скерував її до суду першої інстанції для подальшого розгляду. У лютому Окружний адміністративний суд Києва почав розгляд справи.

Наприкінці березня комуністи заявили, що оскаржують підсудність цієї справи. Наприкінці травня Окружний адмінсуд Києва передав справу до Київського апеляційного адмінсуду.

X КЛОУНАДА

У ЛУЦЬКРАДІ – «ЦИРК»
І ТАЗИКИ З ВОДОЮ

Лучанин вирішив помитися у приміщенні Луцької міської ради.

На сесію 29 липня він приніс мило і тазики з водою. Чоловік пояснив, що в такий спосіб він хоче привернути увагу до проблем із водою у Луцьку. Зі слів «актора», він уже три місяці не бачив гарячої води вдома. Лучанин переконаний, що має право приходити в міськраду, щоб реалізувати гігієнічні потреби.

Тазики з водою він поставив у холі перед сесійною залою, роздягнувшись і почав митися. Поруч з цим дійством проходили депутати, щоб продовжити сесію міськради. За акцією спостерігали представники міліції.

Перший заступник міського голови Тарас Яковлев назвав це цирком.

«Це елементарний цирк. Ви псуєте комунальне майно», – зауважив посадовець, вказавши на калюжі води на паркеті.

Перед публічним «купанням» активіст був вбраний у футболку з символікою Радикальної партії Олега Ляшка. Після водних процедур він покинув будівлю міськради.

Х ПЕРЕСЕЛЕННЯ

Квітковий ринок, який розміщувався в дворі на початку проспекту Волі біля магазину «Панно», перенесуть до 1 вересня.

Про це розповів перший заступник луцького міського голови Тарас Яковлев.

Він зазначив, що квітковий ринок у дворі біля будинків № 3 та № 7 на проспекті Волі розміщувався тимчасово на час реконструкції Центрального універмагу. Однак нині торгівля квітами біля ЦУМУ не передбачена, як і не передбачена у дворі на проспекті Волі. Тому ухвалили рішення перенести ринок. Тим паче, що чимало мешканців двору, в якому перебував квітко-

КВІТКАРІВ У ЦЕНТРІ ЛУЦЬКА БІЛЬШЕ НЕ БУДЕ

У перспективі квітами мали б торгувати у підземному переході

вий ринок, нарікали на сміття від продавців.

Яковлев каже, що ринок почав розростатися, крім квітів, тут почали торгувати редисом, ягодами, фруктами, що неприпустимо. Окрім цього, тут немає біотуалетів, належних умов для торгівлі. Тому й вирішили перенести ринок. Вибрали місце біля магазину «Знання», що на перетині вулиці Чехова та проспекту Волі.

«Торговці мають до 1 вересня надати пропозиції, яким вони бачать облаштування ринку. У ро-

бочому питанні вирішимо, яким чином буде організовано ринок: чи торговцями за власний кошт, чи комунальним підприємством «Парки та сквери Луцька», який буде здавати територію в оренду. І ті жінки, які торгують у ятках трояндами, і ті, які торгують квітами зі своїх присадибних територій, мають перейти до 1 вересня», – зазначає Яковлев.

«Загалом, я бачу його в підземному переході, як у всіх містах», – додав міський голова Микола Романюк.

Х БЕЗ ЗАЙВИХ ПОЯСНЕНЬ

ДЕПУТАТИ ВІДМОВИЛИСЯ РОЗГЛЯДАТИ ПИТАННЯ ПРО КП «ЛАСКА»

Депутати Луцької міської ради підтримали пропозицію депутата Василя Гриба щодо зняття питання про ліквідацію КП «Ласка» із розгляду на пленарному засіданні.

Депутати мали би розглянути це питання 29 липня під час сесії міської ради.

Увага до діяльності підприємства виникла після виділення на будівництво навколо території КП «Ласка» паркану, вартість якого склала понад 400 тисяч гривень. Тому постійна депутатська комісія з питань дотримання прав людини, законності, боротьби зі злочинністю, депутатської діяльності, етики та регламенту запропонувала проект рішення про

ліквідацію підприємства. Як альтернативу обранці пропонують департаменту житлово-комунального господарства до 1 вересня 2015 року провести конкурс із визначення громадської організації, яка прийме на себе обов'язки з облаштування притулку для тварин, відлову та виведення пропозицій щодо контролю їх чисельності.

Втім рішенням 28 депутатів питання загалом зняли із розгляду.

«Мені дуже неприємно, що це питання просто так знято із розгляду, хоча й недостатньо вивчено», – прокоментував ситуацію депутат Богдан Шиба, який є членом комісії-ініціатора рішення.

Х ПРИЗНАЧЕННЯ

У ЛУЦЬКРАДІ – НОВИЙ ГОЛОВНИЙ БОРЕЦЬ З КОРУПЦІЄЮ

Луцький міський голова Микола Романюк своїм розпорядженням призначив на посаду начальника відділу з питань запобігання та виявлення корупції, зв'язків з правоохоронними органами Луцької міської ради Романюка Олександра Євгеновича.

З розпорядження мера випливає, що до обов'язків новий керівник приступив з 27 липня після стажування. До цього він обіймав посаду головного спеціаліста у цьому ж відділі.

Раніше відділ очолював Роман Крохмаль, екскерівник відділку міліції Луцька.

Структурну одиницю створили у 2013 році. Її основними завданнями є здійснення заходів щодо запобігання корупції, надання методичної та консультативної допомоги з питань дотримання вимог антикорупційного законодавства, проведення перевірки фактів своєчасності подання декларацій про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, перевірки таких декларацій на наявність конфлікту інтересів, а також здійснення їх логічного та арифметичного контролю. Окрім цього, відділ має контролювати дотримання вимог законодавства щодо врегулювання конфлікту інтересів.

Х ПАРИТЕТ

МІСТЯНИ ОПЛАЧУЮТЬ НАВЧАННЯ БІЛЬШ ЯК ДВОХ ТИСЯЧ СІЛЬСЬКИХ ДІТЕЙ

Луцька влада має вирішити, яким чином врегулювати оплату навчання дітей з сільської місцевості, що здобувають освіту у міських школах та дошкільних навчальних закладах.

Про це 28 липня під час постійної депутатської комісії з питань освіти, науки, культури, мови розповів секретар Луцької міської ради Сергій Григоренко.

Чинownik зазначив, що навчання цих дітей частково фінансує бюджет міста. Натомість, як відомо, до дитсадків є постійна черга і місць для усіх луцьких дітей не вистачає. Тому назріває потреба врегулювати цю ситуацію. Загалом у школах Луцька навчаються близько 1800 дітей-селян, а у дитсадках виховуються 583 таких дитини.

Для розв'язання проблеми Григоренко озвучив два варіанти: стягувати оплату за навчання з сільських рад, або ж ухвалити рішення про заборону навчання в місті дітей, що проживають у сільській місцевості.

«Комунізм за рахунок Луцька має закінчуватися», – зазначив секретар.

Як відомо, нині триває процес обговорення можливості розширення меж Луцька за рахунок сусідніх сіл. Добровільне укрупнення громад є одним з елементів адміністративної реформи, що розрахована на наступні два роки. Поки що Луцька міська рада підтримки з боку прилеглих сіл не знайшла.

Х БОРГИ

ЛУЧАНИ ВИННІ «ЛУЦЬКТЕПЛУ» 38 МІЛЬЙОНІВ ГРИВЕНЬ

Станом на 1 липня борг лучан перед ДКП «Луцьктепло» за теплову енергію, послуги із централізованого опалення та постачання гарячої води склав 38 мільйонів 111,5 тисяч гривень.

При цьому юридичні особи, в тому числі бюджетні установи, організації та інші споживачі заборгували 10 мільйонів 91,6 тисяч гривень.

Натомість кредиторська заборгованість ДКП «Луцьктепло» перед ПАТ «НАК «Нафтогаз України» за поставлений природний газ складала 54 мільйони 163,3 тисяч гривень.

Як пояснюють у «Луцьктеплі», саме через борги за газ частини лучан ще навесні відключили послугу гарячого водопостачання. За період з 1 січня 2010 року до 1 липня 2015 року комунальне підприємство подало до судів 5953 заяв про видачу судових наказів на загальну суму 44 мільйони 3 тисячі гривень.

Х ІДЕЯ

У ЛУЦЬКУ ПРОПОНУЮТЬ ВЛАШТУВАТИ ПАРК ГЕРОЇВ

У Луцьку пропонують зробити меморіальний парк за приміщенням РАЦСу.

Про це йшлося 23 липня під час спільного засідання постійної комісії міськради з міжнародного співробітництва, інформаційної політики, молоді, спорту та туризму разом з експертною робочою групою з питань збереження і розвитку історичної спадщини.

Нагадаємо, що члени групи неспхально ставляться до проекту меморіальної стели Волинським Героям Майдану авторства Ірини Дацюк. Вони вважають, що цей проект не відповідає ідейним принципам Майдану.

Натомість пропонують влаштувати меморіальний сквер за луцьким РАЦСом, де і встановлювати пам'ятники Героям Майдану, військовим тощо. За їхньою ідеєю, це має бути парк героїв, на облаштування якого не потрібно багато коштів. Наявність місця, присвяченого таким подіям, на думку активістів, унеможливить засмічення скверу.

Облаштування такого парку – поки що тільки намір, ще ніким не підтриманий.

Х ПОСИЛЕННЯ ВПЛИВУ

У ЛУЦЬКІЙ МІСЬКІЙ РАДІ СТВОРИЛИ ПРЕЗИДЕНТСЬКУ ФРАКЦІЮ

У Луцькій міській раді створили фракцію «Блок Петра Порошенка «Солідарність»».

Про це 29 липня під час сесійного засідання повідомив луцький міський голова Микола Романюк.

Він зазначив, що збори ініціативної групи, що створила фракцію, відбулися 28 липня. Очолив групу депутат Євгеній Ткачук, який також очолює депутатську групу «Рідне місто».

До складу фракції увійшли депутати Анатолій Пархом'юк (пройшов у раду від партії «Наша Україна»), Анатолій Бірюков (пройшов у раду від ВО «Батьківщина»), Євгеній Ткачук (пройшов у раду від партії «Сильна Україна»), Роман Романюк та Іван Корчук (пройшли у раду від «За Україну») та Олександр Пиза (пройшов у раду від «Фронту змін»).

Усі згадані депутати є членами депутатської групи «Рідне місто». У групі є ще депутат Микола Яручик. Втім поки що оголошення про його вхід до фракції не було.

Сам Яручик прокоментував, що не проти увійти до фракції «Блок Петра Порошенка «Солідарність»».

Микола Яручик повідомив, що ще просто не встиг увійти до фракції, бо перебував поза містом. Втім таку можливість розглядає.

«Пізніше, можливо, увійду. Хіба ж це принципово? Я «Солідарність» підтримую. І вважаю, що депутати від «Солідарності» у міській раді ведуть правильний політичний курс», – прокоментував Микола Яручик.

X НЕСПОДІВАНКА

ПОНАД 85 ТИСЯЧ
ВОЛИНЯН
ЗАЛИШИЛИСЯ БЕЗ ГАЗУ

Уже чотири місяці поспіль не відбуваються спеціалізовані аукціони з продажу скрапленого газу для потреб населення.

Останній спеціалізований аукціон провели 25 березня 2015 року, повідомили у прес-службі ПАТ «Волиньгаз». Підприємство закупило його тоді 168 тонн і повністю реалізувало для споживачів упродовж квітня-травня, в основному серед жителів сіл не газифікованих районів.

«В області зростає соціальна напруга, але ще більша проблема у тому, що люди змушені самостійно розв'язувати питання забезпечення скрапленням газом своїх господарств. Споживачі їдуть заправляти балони на автозаправки, а це може призвести до нещасних випадків. Ми готові відновити постачання скрапленого газу в будь-який момент, аби тільки було проведено аукціон», – розповів голова правління ПАТ «Волиньгаз» Мирослав Коротя.

У 2014 році на обліку ПАТ «Волиньгаз» перебувало 85,6 тисяч газобалонних установок на території Волинської області. За період 2014 року підприємство реалізувало 1,3 тисячі тонн скрапленого газу для потреб населення. На сьогодні Волинський обласний газонаповнювальний пункт перебуває у скрутному фінансовому становищі через повну зупинку виробництва і близький до закриття.

X ТАБУ

В УКРАЇНІ ЗАБОРОНИЛИ
НИЗКУ РОСІЙСЬКИХ
ТЕЛЕСЕРІАЛІВ

Державне агентство України з питань кіно анулювало прокатні посвідчення та скасувало державну реєстрацію на кілька російських телевізійних серіалів.

Під заборону потрапили «Летючий загіг», «Бандитський Петербург 4. Арештований», «Бандитський Петербург 5. Опер», «Бандитський Петербург 6. Журналіст», «Звіздар», повідомляє прес-служба відомства. Таке рішення ухвалили на підставі висновку Експертної комісії з питань розповсюдження та демонстрування фільмів при Держкіно.

«Держкіно розробляє проект підзаконного акта, покликаного встановити чіткі критерії для визначення фільмів, вироблених фізичними чи юридичними особами держави-агресора, за максимальною прозорістю й зрозумілою бальною системою», – йдеться у повідомленні.

За неповний рік в Україні відмовили у видачі та анулювали прокатні посвідчення майже чотирьомстам фільмам і серіалам російського виробництва.

X МИСТЕЦТВО

ШКОЛЯРИ КОПЮВАЛИ
ШЕДЕВРИ ІМЕНИТИХ
ХУДОЖНИКІВ

Відчути себе справжніми митцями та перемалювати твори іменитих художників Луцька дітями мали змогу луцькі школярі.

За підтримки Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк» у стінах Художнього музею відбувся майстер-клас із образотворчого мистецтва. Дітям провели екскурсію виставковими залами та навчали мистецтва малювання. Учасники розмальовували аркуші, де були зображені контури картин.

«Фонд ініціював такий проект для того, аби побачити талановитих дітей, дати можливість їм реалізувати себе, адже ми щиро віримо, що талант є у кожній дитині, тільки треба вчасно його помітити і подати імпульс, поштовх для розвитку», – розповіла заступник голови правління Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк» Ірина Констанкевич.

Майстер-класи триватимуть протягом трьох місяців, і за цей час до мистецької роботи буде залучено 180 дітей. Наприкінці проекту заплановано проведення конкурсу, під час якого оберуть п'ять найкращих робіт, а їхні автори отримають подарунки. Набір у групи триває. Контактні телефони для запису: (099) 705-69-37, (097) 431-73-27, 78-22-33.

X З ДОБРОМ У СЕРЦІ

«СОНЯЧНИЙ ХЛОПЧИК»
ДОВОДИТЬ, ЩО ЖИТТЯ – ДЖЕРЕЛО
МОЖЛИВОСТЕЙ ДЛЯ КОЖНОГО

Історія лучанина Богдана Кравчука прогрімала у ЗМІ обласного і всеукраїнського рівня торік, коли юнак із синдромом Дауна успішно склав ЗНО і вступив до Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки на історичний факультет.

Богдан – «дитина сонця» і світла. І хоча йому вже 20, він не розгубив цієї світлості ні краплиночки. Він – студент, просто обожає історію, любить вчитися, спортсмен і прихильний до тих, хто його оточує. Добрий, чуйний та ніжний, а ще – найкращий, повідомляє прес-служба Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк».

Мама Богдана Євгенія Кравчук використовує кожен шанс, аби зробити сина щасливішим

«Дитина була бажана, дитина була найкраща. Звісно, мені як матері не відразу вдалося прийняти ситуацію, діагноз, який поставили Богдану. Якщо я скажу, що прийняла відразу, змирилась і сприйняла, це буде неправда. Усе це пройшло через серце, через страждання, міркування. Мені вже було неважливо, хто винен і як сталося, для мене стало питання: що робити», – розповідає мама Богдана Євгенія Кравчук.

Хай як важко було родині із «сонячним хлопчиком», у якого волею долі в генетичному коді виявилася одна зайва хромосома, вони вчилися жити із цим усі разом. Більше того – радіти життю, навчити дитину пізнавати його.

«І п'ять хвилин він не залишався сам. Був у нього такий чудовий дідусь Василь Остапович Кравчук. Він був палким патріотом України, знав дуже добре історію нашої країни, розповідав Богдану про козаків, про гетьмана. Син захоплено слухав це все», – провадить Євгенія.

Дідусь розповідав хлопчикові найрізноманітніші історії. Замість звичних дитячих іграшок найліпшим подарунком на день народження була книга.

«Історія мені сподобалась, бо я читаю багато книжок, набираюся розуму. Я маю цілу бібліотеку з історії. Читаю українську літературу, щоб швидше розвиватися. Ми – наймогутніші! Нас ніхто не зламає, в нас є непоборний дух!» – зазначає хлопець.

Богдан – єдиний в Україні студент вишу із таким діагнозом. Це вартує йому неабияких зусиль. Він читає і тренується постійно, працює із репетиторами. Вивчає мови, вчиться ділитися своїми знаннями із викладачами. Мама намагається вкласти в свою дитину усе можливе, використовує кожен шанс для його розвитку, мріяла відвезти хлопця у дельфінарії. З проханням допомогти звернулася у Фонд Ігоря Палиці.

«Вкладати праці треба було багато. Я думаю, що всім батькам, які мають таких дітей,

Богдан обожає читати і змалечку любить історію

треба уважно спостерігати за своїми чадами. Якщо дитина виявляє до чогось якийсь інтерес, то треба зробити все для того, щоб розвивати її саме в тому напрямку. У нашому світі нема таких ліків, які забрали б оцю зайву хромосому з організму моєї дитини, але чула багато хороших відгуків про дельфінотерапію. Дуже мені хотілося, щоб моя дитина поплавала з дельфінами. Але, на жаль, такі кошти в сімейному бюджеті було важко зібрати. Відтак такий подарунок син отримав завдяки Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк», – розповідає мати.

Фонд «Новий Луцьк» надав Богдану можливість отримати 9 сеансів дельфінотерапії. Мама була неабияк здивована, коли на її запит відгукнулися дуже швидко.

«Мені ніколи нічого не давалося в житті задарма. Контакт з дельфіном мав позитивний вплив, це однозначно. Я помітила це по своїй дитині. Богдан після сеансу приходив у номер і спав. Його вдень не жаженеш спати. Ці 9 сеансів з дельфінами подарували позитивні емоції», – резюмує Євгенія.

X ЗАЯВА

ОФІЦІЙНЕ РОЗ'ЯСНЕННЯ СИТУАЦІЇ,
ЩО СКЛАЛАСЯ ДОВКОЛА ЗАБУДОВИ
НА ВУЛИЦІ ЧОРНОВОЛА

Руслан ДРОЗДОВ,
директор ТОВ
«Сучасний Дім Плюс»

У місцевих медіа з'явилася інформація про зустріч частини мешканців будинку на вулиці Чорновола, 22 з активістами політичної партії «Народний контроль» та представниками забудовника. Зустріч відбулася 27 липня. Ішлося про перспективи будівництва багатоповерхівок на цій же вулиці та спорудження прогулянкові зони уздовж річки Сапалаївки.

Причиною такої зустрічі, на нашу думку, стало намагання місцевих «політиків» провести черговий виборчий захід, використовуючи популярний піар-метод «бунт проти забудови під вікнами». Через це у лучан могло скластися викривлене враження про наміри забудовника. Про це свідчать такі факти:

– Представників забудовника не запрошували на це зібрання. Вони дізналися про нього випадково останньої миті.

– Місцевих жителів серед учасників зібрання, які спеціально прийшли на цей захід, було

не більш як десятеро. До того ж, більшість претензій до забудовника озвучив представник політичної партії «Народний контроль» Михайло Шелеп, а не мешканці. Окрім того, політик Шелеп під час зустрічі робив усе можливе, аби представник забудовника не мав можливості спокійно, чітко й аргументовано донести до людей свою позицію.

– Під час заходу активісти політичної партії «Народний контроль» не дали можливості представникам забудовника прокоментувати побоювання мешканців.

Зокрема, по-перше, місцева жителька стверджувала, що «жодна установа не може гарантувати того, що будинок на схилі річки вистоїть та не завалиться».

Офіційно інформуємо лучан: фахівці провели інженерно-геологічне дослідження ґрунтів земельної ділянки, на якій мають споруджувати будинки. Їх результати однозначні: будівництво багатоповерхових будинків на цій землі можливе, безпечно і надійне за умови влаштування суцільної монолітної «подушки» під будинком. Згідно з чинним законодавством, проект будівництва

обов'язково пройде державну будівельну експертизу на перевірку міцності конструкції.

По-друге, мешканці висловлювали побоювання, що забудовник не дотримає обіцянки спорудити прогулянкову зону поряд з ново-збудованими будинками. Або ж, якщо її спорудить, то закрити чи обмежити доступ.

Утім представнику забудовника активісти не дали можливості розповісти місцевим жителям про досвід спорудження і функціонування «Сіті Парку», де прогулянкові зона є загальнодоступною і має довжину понад 320 метрів. Схожі плани й щодо прогуляркової зони, яку мають спорудити поряд з вулицею Чорновола. Місце буде загальнодоступним. Протяжність прогуляркової зони – понад 430 метрів (від приміщення обласного архіву до містка на вулиці Чорновола). Окрім того, науковці-екологи на прохання інвестора вивчають можливість розширення заборононої території поряд з земельною ділянкою з влаштуванням заплави річки та насипного острова для загальнодоступного відпочинку жителів міста.

По-третє, люди сумніваються,

що під час будівництва буде закладено питання з парковками для авто.

Замовник будівництва поставив проектантам завдання передбачити окрему парковку для мешканців новозбудованих будинків. Окрім того, загальний проект благоустрою прилеглої території буде представлено місцевим жителям для обговорення та врахування їхніх пропозицій.

Сподіваємося, що наші пояснення внесли ясність у ситуацію щодо майбутнього будівництва на вулиці Чорновола, і подальші маніпуляції з думкою громади стануть неможливими.

Просимо лучан не сприймати на віру всі заяви, що їх роблять представники політичних партій, і не вірити без достатніх на це підстав у їхні благі наміри стати за кілька місяців до виборів захисниками прав і свобод лучан.

А місцевих політиків закликаємо бути більш відповідальними й думати не лише про момент виборів і війну за електоральну підтримку, а й про комфортне майбутнє Луцька, в якому усім нам надалі жити.

Ірина КАЧАН

Мамолог Володимир Федорчук працює у Волинському онкологічному диспансері із 2003 року. Упродовж цих років досвідчений онкохірург оглянув тисячі пацієнтів, прооперував сотні хворих. І кожному не втомлюється повторювати: аби мінімізувати ризики виникнення будь-яких недуг, слід відповідально ставитися до власного здоров'я і способу життя.

СІЛЬСЬКІ ЖІНКИ ТЯГНУТЬ ДО ОСТАННЬОГО

За словами Володимира Федорчука, який є завідувачем поліклінічного відділення онкодиспансеру, кількість захворювань на рак в Україні з року в рік хоч і не стрімко, проте зростає. Частішають і випадки раку молочної залози. Причому упродовж останнього часу онкозахворювання молодшають.

Раніше рак молочної залози, рак простати та інші онкологічні гормонозалежні недуги виникали переважно у старшому віці. Тепер же зі страшними діагнозами стикаються все більше молодих людей. Медикам час до часу, хоч і рідко, однак доводиться діагностувати рак молочної залози навіть у зовсім молодих жінок – 20-25 років.

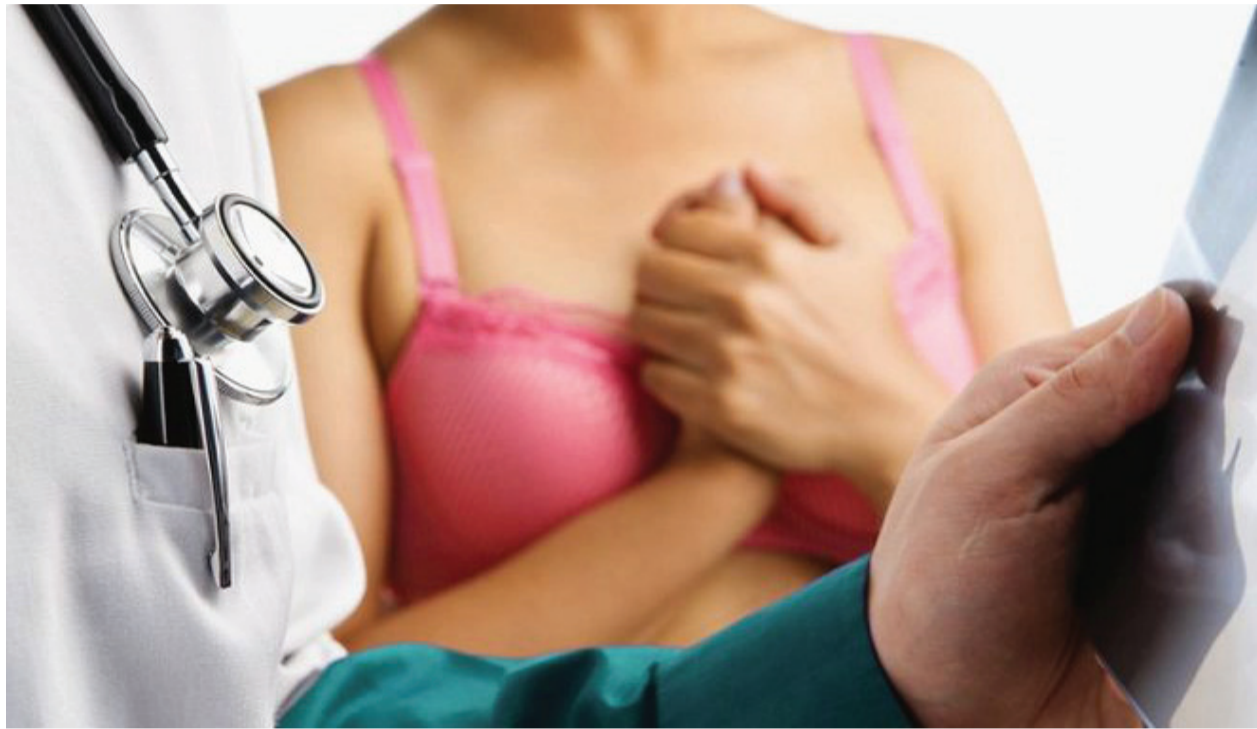
– Міське населення краще поінформоване, тому частіше звертається до лікарів. А от у селах за постійною роботою людям ніколи дбати про своє здоров'я, тому дуже багато жінок саме із сільської місцевості потрапляють до нас у занедбаному стані, – розповідає Володимир Миколайович. – На селі маємо проблему не лише із завданнями онкологічними проблемами, а й з іншими недугами. Така, на жаль, реальність. Час до часу обласний онкодиспансер спільно з головними лікарями районних лікарень влаштовує безплатні виїзні огляди сільського населення за допомогою пересувного маммографа. Проте часом доводиться чути від сільських жінок, мовляв, для чого мені знати про ті страшні болячки?

Колись в Україні рак шлунка був найбільш поширеним онкозахворюванням. Тепер же цей показник зменшився, все частіше трапляються випадки раку товстого кишківника. Медики пов'язують це із тим, що українці стали вживати менше консервації. Усе більше людей зберігають продукти у морозильних камерах та споживають менше шкідливої консервованої їжі. А от рак кишківника найбільше провокують неякісні продукти і фаст-фуд, який містить чимало канцерогенних речовин. Така швидка їжа зазвичай не містить клітковини, а саме клітковина дуже важлива у профілактиці раку товстого кишківника.

Трапляється і так, що медики діагностують рак на перших стадіях, який можна вилікувати. Пацієнти обіцяють приїздити на лікування і зникають. Сам факт, що дорослі люди нехтують своїм здоров'ям, каже лікар, свідчить про великий страх перед онкологічними хворобами.

Попри це, останніми роками більше жінок, які приходять до мамологів на профілактичний огляд із власного бажання. Чимало їх працює за кордоном. Оскільки не всі працевлаштовані легально, тому і йдуть до лікарів, аби

ВИПЕРЕДИТИ РАК ГРУДЕЙ

Гарна ідея з-за кордону: коли жінка купує колготки, всередині на картонці розписана схема, як правильно самостійно обстежити свої груди, у які дні йти до лікаря і навіть контакти медичної установи. Це елементарне і креативне просвітництво. Такий правильний досвід треба переймати й нам.

з'ясувати стан свого здоров'я. Адже за кордоном зазвичай є мовний бар'єр з лікарями, а головне – дорого. Окрім того, чимало жінок просто слідує правильній моді – періодично обстежуватися, аби бути певним, що зі здоров'ям усе гаразд.

ПОКИ ЖІНКА ЗВАЖУЄТЬСЯ ПІТИ ДО ЛІКАРЯ, НЕДУГА ПРОГРЕСУЄ

Як розповідає Володимир Федорчук, захворіти на рак молочної залози найбільші шанси мають жінки передклімактеричного віку. Понад 50% хворих – жінки від 47-49 до 60 років.

– До 30 років рак грудей трапляється дуже рідко – в цілому до 8%. З 30 до 40 років теж мало – 10-12%. А вже після 45 років, коли жінка рухається до клімактеричного періоду, коли починається порушення функціонування гормонів в організмі, тоді ризик захворіти значно зростає, – пояснює мамолог.

Успішне лікування раку молочної залози у першій стадії складає близько 96%. Вона лікується найлегше, в основному оперативним шляхом. Крім операції, можливе також застосування

гормонотерапії. Якщо вчасно звернутися по допомогу – шанси дуже хороші, наголошують в онкодиспансері.

Однак самостійно більшість жінок не можуть виявити підступну недугу на першій стадії. Потрібне обстеження на спеціальній апаратурі: це або маммограф, або апарат УЗД. Зазвичай рак грудей виявляють у ході маммографії. Загалом пухлина на першій стадії раку грудей може сягати розмірів до 2 см. Жінка може її відчутти, хоча тут все залежить від розміру грудей і місця розташування пухлинки. Якщо груди великі, а новоутворення біля реберної стінки, то натрапити на нього годі.

– Маммографію починають робити в Україні з 40 років, хоча раніше робили із 35-ти. Утім підвищити цю межу рекомендувала Всесвітня організація охорони здоров'я. А от жінок до 40 років зазвичай оглядають за допомогою УЗД-апарата, – пояснює Володимир Миколайович. – Хоча це не є засоби-конкуренти. Вони один одного доповнюють навіть, коли лікар працюють над точним діагнозом. Сукупність обстежень може дати детальний діагноз. Кажуть, що маммографія більш шкідлива. Хоча якщо заглибитися в цю тему, то те променеве навантаження, яке отримує жінка під час маммографії, є в рази меншим, ніж, скажімо, опромінення під час флюорографії легень. Та й УЗД – це теж радіомагнітні хвилі. Звісно, зайве опромінення нікому не потрібно, але заради профілактики – варто.

Виліковність раку молочної залози у другій стадії складає до 90%. Хоча тут треба зазначити, що ця стадія поділяється на другу А (90%) і другу Б (82%). Третя стадія А – 75%, третя Б – 67%. Найбільш безнадійною є четверта стадія із 18% виліковування.

– В онкології є такий показник, як п'ятирічне виживання. Ці відсотки – жінки, які живуть після лікування п'ять і більше років. Власне оцей рубі-

Серед світових зірок чимало жінок хворіли на рак грудей. Як приклад – Кайлі Міноуг, яку прооперували на нульовій стадії. Так само на ранній стадії виявили рак молочної залози у співачки Анастейші. Це так звані доклінічні стадії.

кон і визначає ефективність лікування і його вчасність, – зазначає фахівець.

Зрозуміло, що ознаки хвороби легше виявити на останніх стадіях. Хоча запідозрити проблему можна і на першій стадії. Щойно з'явилися найменші підозри і хвилювання – неодмінно треба йти до лікаря.

– Понад 85% жінок самі знаходять проблему в грудях. Але у практиці лікарям доводиться стикатися з тим, що чимало жінок, навіть виявивши підозріле утворення в грудях, просто бояться звернутися у лікаря, – каже медик. – Вони часто нікому нічого не кажуть, переживають, замикаються в собі, після чого починається депресія. А хвороба тим часом прогресує.

В абсолютних числах на Волині щороку реєструється від 270 до 290 нових випадків захворювання на рак молочної залози. З них 3-5 випадків у чоловіків. Причому в чоловіків рак молочної залози протікає складніше, важче лікується. Та й прогнози значно гірші, ніж у жінок. Однак чоловікам, ясна річ, виявити злякисну пухлину значно простіше.

НАЙКРАЩА ПРОФІЛАКТИКА – ЗДОРОВА ЇЖА І РЕГУЛЯРНИЙ СЕКС

Факторів ризику, які впливають на розвиток раку молочної залози, вчені

виявили понад 80. Остаточно назвати конкретні фактори неможливо. Це і харчування, і статеве життя, і генетика.

– Французькі вчені радять відмовитися від продуктів, що містять метилксантини. А це кава, чорний чай, пиво, шоколад, кока-кола, – ділиться Володимир Миколайович. – Велику роль у виникненні раку відіграє зловживання жирними продуктами. Жири – це той матеріал, який використовується для синтезу жіночих гормонів – естрогенів. Організму жирів потрібно мінімум, не стільки, як звикли споживати їх українці. От, власне, із цих жирів синтезуються естрогени, які провокують виникнення раку молочної залози.

Медик також наголошує, що варто відмовитися від поганої звички готувати на зиму багато консервації. Нині медицина має наукові обґрунтування щодо шкоди консервованих продуктів. Така їжа насправду небезпечна з огляду на величезні ризики виникнення передусім раку шлунка.

Харчування впливає не лише на онкозахворювання, а й на загальний стан здоров'я і самопочуття. Варто зауважити, що та ж жирна їжа провокує і серцево-судинні захворювання.

Важливо вести регулярне статеве життя, розповідають в онкодиспансері. Бо тільки під час регулярного сексу згорають гормони, що провокують мастопатію, рак молочної залози. Не менш позитивну дію має регулярний і здоровий секс на гінекологію.

– Регулярність статевого життя – це індивідуальна справа. Книжка пише, що це має бути двічі на тиждень. Головне, аби жінка отримувала оргазм. Саме тоді гормони згорають. Якщо жінка не отримує повного задоволення від сексу, отже, гормони не згорають. Це теж непогано, але ефект не той, – пояснює Володимир Федорчук.

Також мамологи радять обирати нетісні бюстгальтери, і в жодному разі не з синтетичних тканин.

– Зрозуміло, що жінки намагаються обрати такий бюстгальтер, щоби підібрати груди, аби вони мали привабливий вигляд, однак від тісноти погіршується кровообіг. Відтак у тканину грудей не надходить кисень разом із кров'ю. І починається розростання сполучної тканини, тобто мастопатія, – застерігає Володимир Миколайович. – Тобто неправильно підібраний бюстгальтер може бути прямою причиною виникнення таких неприємностей. Шкодувати грошей на якісну білизну не варто, але не слід гнатися за красою. Ті ж «кісточки» в бюстгальтері зроблені під манекен, а тому часто тиснуть. Ідеальні груди завжди не в когось, у всіх вони різні, одна більша, одна менша. Навіть футболісти шийють взуття на замовлення, бо ноги різні. Те саме й з грудьми і бюстгальтерами.

Окрім раку молочної залози, трапляється дуже багато передракових захворювань – дифузно-фіброзна мастопатія, фіброаденоми, кіста, ліпоми, фіброліпоми. Це доброякісні утворення, процент їхнього перетворення в рак незначний, утім імовірність все одно є.

Аби мінімізувати свої шанси захворіти, слід вчасно приходити на профогляди до лікаря. Жінкам, які хочуть мати гарний вигляд, Володимир Федорчук завжди радить раз на рік побувати у гінеколога, мамолога, стоматолога, зробити рентген легень і біохімічний аналіз крові.

– На жаль, часто хворі звертаються спершу до знахарок, – каже Володимир Миколайович. – Та я жодного разу не бачив покращень чи виліковування. Час іде, а пухлина росте. Тому закликаю усіх жінок не соромитися і не боятися лікарів. Про себе треба дбати вже і сьогодні.

Генетика теж відіграє певну роль. Науково доведено генетичну спадковість ймовірності виникнення онкозахворювань у 10-20% людей, але реально рак виникає у близько 5%. Тобто генетично обумовнені тільки 5% онкозахворювань.

Яскравий приклад – Анджеліна Джолі. Її мама хворіла на рак молочної залози, а рідна тітка мала гінекологічне онкозахворювання. Провівши дослідження, медики встановили, що Джолі

має великі шанси захворіти як на рак молочної залози, так і на рак яйників. Оскільки Анджеліна вже має дітей, вона вирішила убезпечити себе від ймовірних недуг. Такі операції за кордоном активно роблять упродовж останніх років. Із грудей забирають залозисту тканину, яка виробляє молоко, бо саме в цій вразливій тканині і розвивається рак. На місце ставлять гарний силіконовий трансплантат. Крім того, Джолі видалили яйники.

ВОЛОДИМИР МЕЛЬНИКОВИЧ: «ДІАЛОГ ВЛАДИ І ГРОМАДИ – ЦЕ ЗАПОРУКА БЕЗПЕКИ»

Андрій ЛУЧИК

Володимир Мельникович – один з небагатьох на Волині людей, які знаються на глибинних процесах, що відбуваються в області. І це не дивно, адже він майже п'ять років очолював місцеве управління СБУ. Призначений на цю посаду в далекому 2010 році, він був звільнений в період активних подій на Майдані у лютому 2014 року. А вже після падіння режиму Януковича, незважаючи на незгоду окремих місцевих політиків, знову був призначений керівником Волинського управління СБУ. Тоді підпис під указом поставив т. в. о. Президента України Олександр Турчинов. У листопаді 2014 року вже президент Порошенко знову звільнив Мельниковича.

«Хроніки Любарта» говорили з Володимиром Антоновичем про різноманітні загрози для України загалом та Волині зокрема. І якщо вам цікаві думки про те, чим загрожує «карта поляка», як побороти корупцію і підштовхнути до створення єдиної помісної церкви – не перегортайте сторінку.

– Ви майже п'ять років очолювали на Волині управління Служби безпеки, тому ситуація, яка склалася в області, зрозуміла вам так, як нікому іншому. Звідки зовні волоніям можна чекати небезпеки?

– Волинський регіон мало чим відрізняється від інших регіонів, які межують з кордонами. Єдиний плюс, що ми маємо добросусідські стосунки з країнами, з якими межує Волинська область. В іншому, що стосується загрози міжнародних, радикальних, терористичних організацій, то вони присутні однаковою мірою і в центрі нашої країни, і на кордоні. На кордоні більше загрози, що стосуються наркотрафіка, контрабанди зброї, нелегальної міграції.

До небезпек, які загрозували б окремо Волині, то я таких загроз не бачу і не бачив.

– Поговоримо тоді детальніше про Білорусь і Польщу. Зрозуміло, що кожна країна відстоює свої національні інтереси. Інколи ці національні інтереси виходять за межі своєї країни. Їх можна відстоювати різними шляхами. Наприклад, Росія застосує збройний конфлікт, Америка – широко популяризує свою культуру. Американська мрія стає мрією не лише мрією американців, а й жителів багатьох країн і Заходу і Сходу, в тому числі й України. Говорячи про Польщу, ми пам'ятаємо наші складні стосунки: операцію «Вісла», Волинську трагедію, яку поляки називають не інакше як «Волинська різня». Є різні групи по обидва боки кордону, які по-особливому ставлять до цього питання. Чи немає тут якоїсь загрози?

– Ця проблема заходить глибоко в історію. Мабуть, не лише до 1939 року, а ще з часів Речі Посполитої ми маємо стосунки, образи, певний характер у ставленні одного народу до іншого. Але якщо говорити за сьогоднішній день, то Польща є фактично нашим адвокатом в Європі.

Коли я очолював місцеве управління СБУ, то нам успішно вдавалося співпрацювати з польськими колегами під час проведення Євро-2012 не тільки на рівні центрального апарату служби безпеки, а й на рівні регіональ-

них органів. Ми створювали справді безпечні умови і для проведення матчів, і для тих людей, які сюди приїжджали.

Якщо говорити про співпрацю в іншому контексті, то можу нагадати факт, який неодноразово публікувався в пресі: спільно з польськими колегами нам вдалося викрити серйозний наркотрафік, коли на території Волині був затриманий під час ввезення наркотиків громадянин Польщі. Через нього вийшли на організовану групу, а польські колеги на своїй території виявили 150 кг важкого наркотику. Така співпраця була і щодо ввезення нелегальної зброї.

– Ми бачимо, що сусідні країни намагаються культурно і не тільки залучити наших громадян в свій простір. Наприклад, Росія прагне насадити російську мову, в Криму роздавали паспорти. Те ж ми бачимо на Буковині та в окремих районах Одеської області, де Румунія роздає свої паспорти. З того, що ми побачили у Криму, це є національною загрозою. На Волині ж та низці інших областей ми маємо іншу ситуацію, такий собі light-варіант, коли Польща роздає «карту поляка». Чи є це загрозою для України або її окремих областей?

– Прямої загрози це не становить, але це є внутрішньою проблемою нашої держави, коли таким чином сусідня держава створює пільгові умови для «відтоку мізків».

Скажімо, з числа тих відомих людей на Волині, які мають «карту поляка», більшість все одно залишаються патріотами України. А «карту поляка» використовують як можливість безвізового в'їзду, як можливість реалізувати свої естетичні, бізнесові, освітні потреби. Принаймні зовні це має такий вигляд.

– Гаразд. Але чи є небезпека, якщо людина, яка має «карту поляка» обіймає якусь державну посаду? Наприклад, є народним депутатом України.

– Потенційна небезпека, безперечно, завжди є. Але вона залежатиме від того, наскільки будуть реалізовані якісь ворожі плани інших держав, які видають чи карти, чи паспорти.

– Але якщо сьогодні такого плану немає, то завтра він може з'явитися...

Чи треба протидіяти цьому? І якщо треба, то як?

– Усе-таки ми інтегруємося в європільноту. І адміністративні заходи, які забороняли б такі речі, до добра не доведуть. Нам навпаки потрібно підвищувати рівень політичної культури, освіти, а соціальний захист робити достойним, щоб іноземці їхали до нас і просили «карту українця».

– А як ви ставитеся до того, що зараз багато громадян іноземних держав отримують українське громадянство та обіймають високі державні посади?

– У мене подвійне ставлення до цієї проблеми. По-перше, ми в Україні маємо достатньо багато високопрофесійних людей і патріотів, які будуть успішно виконувати функції державних службовців. Мені тяжко осягнути, як можна керувати регіоном чи якимись відомствами соціальних спрямованостей, де треба знати історію, культуру, ментальність. Де треба бути знайомим з «історією хвороби» цього відомства чи краю.

Я позитивно ставлюся до залучення фахівців тільки в правоохоронній сфері. На їхню користь те, що вони не мають тут бізнес-інтересів, у них немає кумів, колег, з якими вони вчилися в одному університеті чи школі. Вони нікому нічого не зобов'язані. У них є бажання реалізувати себе.

– Але чи є це їхнім єдиним бажанням? Адже та заробітна плата, яку сьогодні виплачують держслужбовцям, тим більше без вилучення років та відповідних рангів, є доволі низькою. Наприклад, Саакашвілі, працюючи губернатором Одеської області чи то жартома, чи то всерйоз сказав, що його команді доплачує уряд США...

– Він це вже спростував...

– ... хоча, за українським законодавством, це є незаконно. Чи мають вони якісь інші доходи? Можливо, в цьому криється небезпека?

– А які інші доходи може мати державний службовець, керівник області, якщо на нього розповсюджується українське законодавство? Починаючи від того, що він отримав українське громадянство і закінчуючи тим, що в нього є відповідний посадовий оклад, встановлений штатним розпи-

сом. Я думаю, що на ту зарплату, яка є офіційною, непросто вижити в Одесі, зняти квартиру, сплатити комунальні послуги тощо.

– Але якщо говорити про корінних українців, які теж обіймають високі державні посади, працюють не на дуже високу зарплату, але розпоряджаються мільярдами потоками коштів? Завжди є спокуса «из потока сделать глоток». Чи наприклад, є людина якогось олігарха, і цей олігарх доплачує, щоб вона перебувала на відповідній державній посаді. Можливо, питання не в тому – іноземний це громадянин чи український, а в системі оплати праці державних службовців і прівривняних до них осіб?

– Рівень оплати державних службовців завжди був одним із визначальних чинників рівня корупції.

Взагалі, на що страждає людина? У неї немає імунітету проти грошей, проти влади і проти слави. Цей імунітет можна набути в процесі життєдіяльності. І якщо ще проти влади та слави людина може набути імунітет, то проти грошей цей імунітет залежить вже від їх кількості. Як цей імунітет набути? Проти цього щеплення не зробиш, таблетку не вип'єш. Тому вихід через виховання нетерпимості до такого явища, як хабарництво і корупція. Виховання в сім'ї, виховання в церкві, у суспільстві загалом. Але ви ж самі розумієте, що сьогодні годі увести медицину без побутової корупції чи освіти, коли ще з садочка несуть цукерки та інші подарунки.

Це явище має два боки: винні не тільки ті, хто бере, а й ті, хто дає. Тобто нам потрібно досягти суспільного консенсусу: відмовитися і брати, і давати.

Стосовно державних службовців, які слугають певним політичним вождям чи олігархам, то ця обставина на сьогодні є реальною. І боротися з нею шляхом виривання людини з системи – неефективно. Адже на її місце буде призначена інша особа.

На мою думку, один з найбільш ефективних способів запобігання корупції – це реальна віддача влади і грошей органам місцевого самоврядування. Тоді відпадає потреба у місцевих начальників їздити до Києва, ставати на коліна з простягнутою рукою і просити фінансування на регіональні програми.

Віддайте гроші на місця. По-перше, місцеві керівники перебувають більше під контролем громади, а по-друге, вони потрапляють під пильне око працівників центральних правоохоронних органів. Таким чином стає легше контролювати кожну копійку. Чиновника, який не туди спрямував кошти, завжди на базарі знайде бабуся чи громадські активісти. А якщо не його, то дружину чи дітей, яким будуть прямо в очі говорити про порадність службовця.

І таких системних речей щодо мінімізації умов і причин корупції можна зробити багато.

Однією з проблем є те, що наш народ сприймає владу як не свою. Він йде її вибирати, а вже наступного дня після виборів ставиться до неї як до ворожої. Причина цього – система виборів. Адже часто відбувається спотворення їх результатів. Як у кривому дзеркалі: голосуємо за обіцянки, а реальні справи обранців далекі від них. І тільки тоді, коли дамо реальну можливість громадянам реалізувати конституційне право обирати і бути обраними, не через партійні списки та волю

партійних вождів, коли ліквідуємо партійне рабство, отримаємо народну владу. Це й буде одним з найбільш дієвих механізмів протидії корупції.

– А як щодо релігійних конфліктів на Волині? Чи існує небезпека і як можна забезпечитися?

– Це є одним з факторів, які потрібно враховувати під час здійснення внутрішньої політики керівництву області та правоохоронцям. Адже міжконфесійні стосунки не є критичними для Волині. Там перш за все йдеться про майнові суперечки. Є ситуації, де конфлікт також підігрують депутати різних рівнів, які стають на бік однієї з конфесій.

Усіх цікавить питання, коли об'єднаються наші церкви? Адже єдина помісна церква – теж один із дуже важливих факторів єдності нашої держави. Як на мене, то дієвим кроком до їх об'єднання є позбавити бізнесу одних і других. Як тільки святі отці будуть жити на кошти прихожан, вони дуже швидко порозуміються. За Конституцією, церква відділена від держави, але поведінка окремих очільників нагадує поведінку державних службовців. Ця думка є непопулярною, вона може викликати осуд в церковників, але я її сповіду публічно перед місцевими ієрархами.

– Якщо міжконфесійні конфлікти не є першочерговими речами, на які потрібно звертати увагу, то що для вас було першочерговим, коли ви працювали на посаді начальника управління СБУ в області? Що є запорукою успіху, для того, щоб на Волині все було гаразд?

– Це діалог влади і громади. Це діалог, це розуміння, нерозривність. Якщо громада розуміє, що влада – це нею обрана влада, а влада розуміє запити громади, то це є запорукою громадянського миру і злагоди. Наскільки громадяни розуміють, що їх обранці відстоюють права та інтереси громади. Якщо немає такого взаєморозуміння та взаємодії, то в громаді роздувається конфлікт. А чиновник працює за принципом «розділяй і владарюй». Тому суспільна згода – запорука миру як в регіоні, так і в державі.

– Ви зараз військовий пенсіонер. Що робите на пенсії?

– Я є почесним членом наглядової ради благодійного фонду «Волинь-2014». Це наші місцеві бізнесмени Петро Пилипюк, Євген Дудка та Олександр Севастьянов в один із днів після Лвовайської трагедії сказали, що недостатньо просто давати гроші волонтерам. Прийшли до мене з пропозицією: «Кожен з нас виділяє по мільйону гривень. Але ми хотіли б використати їх з найбільшою ефективністю». І ми почали з чистого аркуша писати напрямки діяльності. Таким чином було розроблено програму фонду, який потім був дуже швидко зареєстрований і почав працювати, до нього потім доєдналися багато небайдужих волинян.

Якщо раніше основним напрямком роботи фонду була підтримка обороноздатності країни, підвищення мобілізаційної готовності збройних сил, то зараз, коли армія стала на ноги, а держава здатна забезпечити її, робота фонду переходить більше в соціальне русло: підтримка сімей учасників АТО, переселенців, лікування поранених тощо.

– Чи не хочете спробувати себе у статусі депутата якоїсь із рад?

– Законодавство про місцеві вибори на сьогодні, на жаль, не дає можливості реалізації себе поза партійним списком, як самовисуванцю чи представнику громадської організації. Тому поки рано говорити про якийсь бажання стати депутатом.

– Але ви не виключаєте такої можливості для себе?

– Звісно, не виключаю. Як і кожен громадянин України, якому Конституція гарантує право обирати і бути обраним.

Повну версію інтерв'ю із Володимиром Мельниковичем читайте на сайті «Хронік Любарта» – www.hroniky.com

Х КИЇВСЬКІ ГОСТІ

У ЛУЦЬКУ ПРЕЗЕНТУВАЛИ НОВУ ПАТРУЛЬНУ ПОЛІЦІЮ

Лілія БОНДАР

28 липня до Луцька завітала урядова делегація на чолі з Прем'єр-міністром Арсенієм Яценюком. Разом із прем'єром на Волинь прибули Міністр внутрішніх справ Арсен Аваков, його заступник Ека Згуладзе та керівник нової патрульної поліції Києва Олександр Фацевич. Вони презентували у місті проект нової патрульної поліції.

Набір до цього відомства у Луцьку розпочнеться 3 серпня та триватиме до кінця місяця. За словами урядовців, уже з 28 листопада полісмени будуть патрулювати вулиці нашого міста.

«Луцьк патрулюватиме 160 поліцейських, з них буде двадцять постійних патрулів, – наголосив Яценюк. – Потрібно, щоб містани побачили, що є нова система спілкування з правоохоронними органами. 24 години на добу та сім днів на тиждень патрулі будуть перебувати на вулицях міста, аби гарантувати безпеку лучанам».

Про нові районні відділення у Луцьку розповів Міністр внутрішніх справ Арсен Аваков.

«Буде новий кримінальний блок та нові дільничні, – зазначив він. – Ми хочемо, щоб стара міліція, про яку говорили, що вона «кришує» та нагнітає, змінила своє обличчя. Нова патрульна поліція має служити та захищати. І це не пафосні речі. А найвищий поліцейський чин у країні – це ваш Олександр Фацевич».

Арсеній Яценюк подякував бійцям

підрозділу «Світязь» від імені уряду та від імені своєї родини.

«Ви зі зброєю у руках не дали можливості бандитам та терористам іти далі. Ви справжні герої та чоловіки, знаєте, що таке ціль, сила й мужність. Країна вами пишається. Заслужуєте на те, щоб кожен із вас застосовував і надалі свої вміння та силу. Учасники

АТО, бійці спецпідрозділу «Світязь» мають стати основою нового спецназу, нової української правоохоронної системи», – наголосив Прем'єр-міністр.

Олександр Фацевич розповів, що став керівником нової патрульної поліції Києва завдяки бійцям «Світязю».

«Усі завдання ми виконували з вами разом. Для мене було великою

честью керувати таким підрозділом. Впевнений, що ви достойно будете нести службу», – розповів головний полісмен.

Після цього київські гості вручили нагороди бійцям «Світязю», а Олександр Фацевич – приціли та наголосив, що вони допоможуть їм «вбити супостата».

Тоді ж роті патрульної служби міліції особливого призначення «Світязь» призначили нового командира. Ним став Сергій Козак, у минулому – керівник батальйону територіальної оборони «Волинь».

Заступник Міністра внутрішніх справ Ека Згуладзе розповіла, що нова патрульна поліція – це перший крок у реформі внутрішніх справ, що докорінно змінить обличчя міліції.

«Нині у нас є два шляхи: або боротися з конкретними людьми, або боротися із системою, де залишиться все менше місця для поганих людей і все більше місця для таких людей, як Фацевич, – розповіла Згуладзе. – Я обираю другий шлях. Ця патрульна поліція доводить усім, що ми даємо можливість рости звичайним героям не на словах, а на ділі. Ці хлопці люблять свою справу та свою країну, а це найголовніше».

Долучився до розмови й народний депутат Ігор Гузь. Він закликав нардепів тепер не порушувати правила дорожнього руху.

«Депутатський корпус сприятиме патрульній поліції. Буде приємно чинити поліцейських на вулицях рідного міста, – заявив Гузь. – Сподіваюся, що нова патрульна поліція наведе порядок у Луцьку. Тому, шановні нардепи, не порушуйте правил дорожнього руху».

Арсеній Яценюк, Арсен Аваков, Олександр Фацевич на презентації патрульної поліції

Солдати отримали нагороди

Бійці спецпідрозділу «Світязь»

Х КВАРТИРНЕ ПИТАННЯ

Лілія БОНДАР

Життя складається по-різному: то квадратних метрів на всіх бракує, то оренда житла з'їдає усю зарплату. Тут ключовою проблемою стає купівля власної оселі. Що ж пропонує нині ринок нерухомості Луцька, дізнавалися «Хроніки Любарта».

За словами ріелторів, найбільший попит має житло, розташоване в центрі міста, на проспекті Відродження, на вулицях Кравчука, Зацепи та на Набережній. У цих районах покупцям пропонують в основному новобудови.

Головними забудовниками Луцька є «Житлобуд-2», «Луцьксантехмонтаж №536», «Казкова Оселя», «ПМК-19», «Українські будівельні системи». Вони будують житлові комплекси до десяти поверхів. Цінова політика визначається престижністю забудовника і складає в середньому від 13 до 15 тисяч гривень за квадратний метр. Для порівняння, у Львові квартири вартують від 9 до 36 тисяч за квадратний метр.

Розміри однокімнатних квартир у Луцьку найрізноманітніші. На вторинному ринку однокімнатні квартири – від 28 до 40 квадратів. У новобудовах пропонують однокімнатні квартири розміром від 39 до 57 квадратних метрів. Житло економ-класу

ЯКЕ ЖИТЛО КУПУЮТЬ ЛУЧАНИ?

пропонують на периферії – заледве не за межею міста. Тут, приміром, двокімнатну квартиру можна придбати набагато дешевше, ніж у центрі міста.

Луцькі забудовники розпочинають продаж відразу після отримання дозвільних документів. Незважаючи на попит, вони неохоче проводять акції. В основному акції стосуються ма-

лопопулярних поверхів. Знижки при стовідсотковій оплаті майже не практикуються, на відміну від традиційних поступок клієнтові, наприклад, у столиці. При інвестуванні в новобудови Луцька розмір першого внеску зазвичай становить мінімум 30 відсотків від вартості житла.

«Дехто платить 50 відсотків. У

кого яка є можливість, – запевняє ріелтор Жанна. – Нині ціна квартири прив'язується до курсу долара. Хоч порівняно з іншими роками ціна на житло впала. Зазвичай люди купують однокімнатні квартири. На більші бракує коштів».

У будівельній компанії «Луцьксантехмонтаж №536» повідомили, що в

їхніх новобудовах на вулицях Іващенка та Арцеулова однокімнатні квартири вартують 13 тисяч гривень за квадратний метр, на вулиці Кримського – 14 тисяч гривень, на Набережній – 15 тисяч гривень за квадрат.

«На Набережній у десятиповерховому житловому будинку є 144 квартири. У кожній – автономне опалення, електрика, сантехніка, підвіконня та засклені лоджії», – розповіли у будівельній компанії.

Площі однокімнатних квартир від «Луцьксантехмонтаж №536», наприклад, від 39 до 57 квадратів, двокімнатних – 61-64 квадрати, трікімнатних – 75-78 квадратів. Продаж тут розпочинається від отримання дозвільних документів, коли уже збудовано перший поверх. Тоді розпочинається поетапна оплата. Людина сплачує 30 відсотків від вартості житла, а решту рівними частинами розбивають на рік. Усе оплачується у гривнях, а ціна в договорі залишається незмінною на період будівництва.

Загалом луцький ринок перенасичений пропозиціями, але українці не дуже поспішають вкладати гроші у місцеву нерухомість. До речі, за даними ріелторів, лише три відсотки житла у місті купують переселенці зі сходу.

Олександр КОТИС

Сьогодні в Луцьку гостро стоїть питання так званого старого ринку. Що з ним робити: впорядкувати, перенести, ліквідувати? Сто років тому в місті була аналогічна проблема. На Парадному майдані (зараз це Театральний) був ринок, який вирішили перенести. Історія цієї епопеї розкриває багато паралелей із сьогодишньою справою боротьби з «шанхаєм» Центрального ринку.

Десь в середині XIX століття на Парадний майдан перенесли ярмарки з П'ятницького майдану. Сьогодні в місті є вулиця, назва якої відображає «пам'ять» про цю ділянку. П'ятницька гірка – вуличка, що починається від головноштамту, пролягає біля будівлі ЦНАПу майже одразу за приміщенням міської ради.

Отже, тепер ярмаркувати стали на Парадному майдані. Як і будь-який базар, він розростається, там накопичувався бруд, відходи, розводилася антисанітарія. Це стало дуже не подобатися жителям. Почалися різні скарги до міської думи. Більше того, місто потрохи розрослося, тож базарний бруд і антисанітарія тут були дуже недоречними. Згадуваний різніми істориками і письменниками початку століття вислів «у Луцьку все не людське: кругом вода, всередині біда» добре описував базар на Парадному.

Ситуацію підіграло й те, що у 1870-х роках бернардинський костел перебували під міський православний собор, а в приміщенні монастиря ордену у 1895 році відкрили чотирикласну чоловічу прогімназію. Скарги й апеляції до міської влади врешті-решт створили стійкий суспільний запит на перенесення ринку.

Так само, як і сьогодні, виокремилися лобістські групи, які «перетягували канат» на себе. Намагалися маніпулювати питанням «історичності» ярмарків на цьому майдані. Фактично, у то час в місті гостро обговорювали питання відомого «баяна» про курку і яйце: майдан породив ринок чи навпаки. Насправді ж різні групи намагалися просто захистити свою економічну позицію. Історія перенесення ринку має дуже цікаві моменти, подібні до нинішньої ситуації з базаром під замком.

НЕГІГІЄНИЧНІ «ЗЛОВОНІЯ»: ЩО ОБУРИЛО ЛУЧАН

У 1903 році Луцька міська дума утворила комісію, яка мала напроцювати умови передачі на користь міста ділянки під нові ярмарки. Комісія зробила однозначний висновок: «Парадний майдан не удовлетворяет требованиям ярмарочного места по своей маломерности и положению в густо населенной части города рядом с гимназией и собором, что в ярмарочные дни площадь и городъ страшно загрязняются, а прилегающая къ площади главная улица Шоссейная и всѣ переулки благодаря скопленю на нихъ перудовъ становятся почти невозможными для прохода и проезда».

Надійшло три пропозиції, куди можна перенести торги. Їх дали ті, хто першим хотів зробити на тому гешефт. Дворянин Коленко пропонував свою ділянку на Красному. Йому відмовили, оскільки той залишав за собою право побудови торгових рядів, а отже, певного збору грошей з продавців. Колезький радник Микола Єсіпов хотів перенести ярмарок на Омеляник. Крім того, він обіцяв прокласти за свій кошт бруківку до ярмаркового майдану. Дворянин Леопольд Зайковський бажав розмістити торги на своїй ділянці на Вульці (в районі проспекту Волі). Він обіцяв написати дарчу на цю ділянку місту, але з тією умовою, що у випадку скасування ярмарку дарчу буде знищено і ділянка перейде назад Зайковському. Проведення ярмарки на власних землях було дуже вигідне

«МИ ТУТ В ПУСТЕЛІ САД ЗРОБИМО»:

ЯК ПЕРЕНЕСИЛИ ЦЕНТРАЛЬНИЙ БАЗАР У ЛУЦЬКУ

власникам цих земель. Міська дума задовольнила проект Єсіпова та Зайковського.

І все було б уже вирішено, якби не наявність іноді навіть прихованих інтересів. «Вольнское губернское по городскимъ дѣламъ Присутствіе» (постійна комісія, яка слідувала за діяльністю самоврядних органів на місцях) скасувало рішення. Оскільки пропонувані ділянки розташовувалися поза формальними межами міста, заявляла комісія, то міська дума перевищила свої повноваження. Рішення скасували, пропозицій не надали.

Звернув увагу на стан території виконувач обов'язків Волинського губернатора.

«Парадная площадь представляется крайне неблагоприятной въ санитарномъ отношеніи, служа мѣстомъ ежемѣсячныхъ ярмарокъ и ежедневныхъ базаровъ, площадь эта не только не повержена сколь нибудь серьезной очисткѣ, но даже туда иногда свозится грязь и соръ съ прилегающихъ дворовъ, въ осеннее и весеннее время она въ высшей степени грязна и совершенно непроходима и даже въ лѣтнее время можно тамъ встрѣтити гніющія зловонія. Само собою разумѣется, что такое антисанитарное состояние площади крайне вредно въ гигиеническомъ отношеніи, такъ какъ оно можетъ служить очагомъ развития всякаго рода заразныхъ болѣзней».

ЗАГОСТРЕННЯ СИТУАЦІЇ

Містом стали ширитися чутки, що дума планує перенести центральний ринок на Гнідаву. Цілі гори листів стали надходити в думу від найрізноманітніших установ та окремих груп зацікавлених. Стали протестувати жителі й купці з Вульки. Певно, ці ліноухи просто хотіли мати базар «під боком», щоб далеко не ходити-їздити.

Сьогодні кажуть, що базар в центрі міста – це також зручно, бо далеко йти не треба. Хоча жителям Вульки йти до Парадного майдану три хвилини, але вони хотіли влаштувати ринок під своїми вікнами – на пропонуваній Леопольдом Зайковським ділянці. Підписи під листами з такими проханнями суто єврейські. Першими стояли імена Хаїма-Боруах Берези та Хаїма-Мойші Байча. Майже все населення тодішньої Вульки (між нинішнім проспектом Волі і вулицею Глушець) було єврейським. Забудова району була жахлива – повна антисанітарія вулиць, доплілені до хат «будки». І при цьому мешканці вимагали, щоб базар був ще ближче.

«Безглуздо забудовані, без найелементарніших понять про урбанізацію, паскудними, провінційно-жидівськими будинками криві, брудні вулиці...», – писав про Вульку дослідник Леонід Маслов.

Далі – ще цікавіше. Містом стали ширитися чутки, що дума планує не тільки перенести ринок на Гнідаву, а й влаштувати міський сад на його місці. 20 серпня 1904 року дума постановила, що після вирішення справи про закриття і перенесення ярмарку треба влаштувати на їхньому місці сад. І куди ж тут без хитроців мешканців Вульки? Вони хотіли

зробити добродійність – дати 1000 рублів на влаштування саду. З маленьким уточненням: якщо ринок перенесуть на Вульку. А якщо на Гнідаву – добродійності не буде.

Тим часом Луцький міський лікар доповів, що Парадний майдан є розсадником черевного тифу, тому його треба негайно закрити.

Скаржилися на стан майдану кому не лінь. Але зрозуміло, найколючішим було звернення начальника луцького гарнізону, який не соромився описати купи лайна на ринку.

«Площадь эта въ настоящемъ ея видѣ, при существовании на ней ярмарки и базара съ балаганомъ для цирковыхъ представлений, всѣ болѣе и болѣе загрязняется и служитъ причиной распространенія заразныхъ болѣзней, которыми болѣе всего страдаютъ жители ближайшихъ усадебъ. Въ случаѣ появленія холеры, эта «Парадная» площадь несомненно будетъ служить разсадникомъ заразы въ виду того, что навозъ и людскія испражнения, годами накопившіяся какъ на самой площади, такъ и вокругъ балагана и базарныхъ будокъ, заражають почву и подпочвенныя води. О послѣдующемъ распоряженіи Вашего Превосходительства покорнѣйше прошу почтитъ меня увѣдомленіемъ», – писав він.

Таки правда: неподалік майдану з собором і ринком був ще й цирк, який «доповнював» картину.

ПОГРОЗИ, ТИСК, ПОГРОМИ: ЯК «ПРОТИСКАЛИ» ПОТРІБНЕ РІШЕННЯ ДУМИ

Поки міська дума тягнула з рішенням, у справу втрутилася Волинська губернська земельна управа. Вона скасувала ярмарки на Парадному майдані й перенесла їх на Гнідаву. Посприяв у цій справі місцевий фабрикант Старчевський, на чий ділянці і мали відбуватися торги. Міського голову поставили до відома, що таке рішення ухвалено, хоча власне міська дума протесту не вносила. Це обурило підприємців. Через «не хочу» частина гендлярів і справді перейшла на Гнідаву до Старчевського, але інша залишилася під собором у нинішньому центрі Луцька.

Далі ситуація розгорталася за не зовсім чесним сценарієм. Очевидно, інтереси ще більше поляризувалися, і в міській думі з'явилися як прихильники, так і противники ярмарків на Гнідаві. Мешканці Вульки стали бунтувати.

На руку їм зіграла колективна скарга від 8 лютого 1906 року жителів Луцька. Їхні аргументи проти перенесення на Гнідаву дуже схожі з тим, що кажуть противники пе-

Собор на Парадному майдані

ренесення ринку з-під мурів замку Любарта сьогодні. Група, підписана кількома десятками прізвищ простих лучан, пояснювала, що з часу перенесення ярмарків на Гнідаву торгівля і промисловість міста занепали, через це жителі міста зазнають збитків, а міські податки, навпаки, збільшилися. Користі від перенесення Луцьк не має і мати не може. Міщани мусять витратити кошти на візників, щоб дістатися до Гнідави. Або ж мусять купувати «в три дорога» провізію у перекупників. Оскільки ділянка за межею міста, то міська поліція тут не працює, а місцевий сільський поліцейський не може вслідкувати за спокоєм та порядком на ділянці. Там відкрита місцевість, тому нема як сховатися від дощів і морозів. Крім того, ґрунт дуже глинистий, через що важко пересуватися. Скаржилися, що нема такого міста, де скасовують ярмарки – їх навпаки хочуть влаштувати в містах, бо це сприяє розвитку. Апелювали до «незапам'ятнихъ временъ», відколи на Парадному ярмаркували. Жителі просили розглянути можливість відновити ярмарки на Парадному майдані.

Можливо, був підкуп міського голови, або останній просто мав свої інтереси застосувати адмінресурс. А було все так. Найцікавіше сталося під час засідання Луцької міської думи, де через два тижні після скарги лучан обговорювали ситуацію з ринком і їхні аргументи. До зали увірвалися власники рядів на Парадний та мешканці Вульки й стали тиснути на гласних, щоб ті ухвалили рішення про відкриття ярмарків на Парадному майдані.

Під погрозами наговпу деякі гласні підписали постанову про переведення ярмарків назад на Парадний, частина гласних взагалі покинули залу. Під цим тиском Луцька міська дума заявила, що вважає перенесення ярмарків на Гнідаву дочасним. Вона ухвалила рішення: тимчасово відкрити місячні та річні ярмарки на Парадному майдані, поки не буде облаштовано міський луг за Округним судом, після чого перенести їх туди. Міський луг за судом – це зараз територія школи № 8 біля старого ринку. У той час Округний суд був у приміщенні колишнього монастиря тринітарів, де зараз військовий госпіталь. Унаслідок цих явних безладів під час засідання міський голова мав би закрити слухання, але цього не зробив.

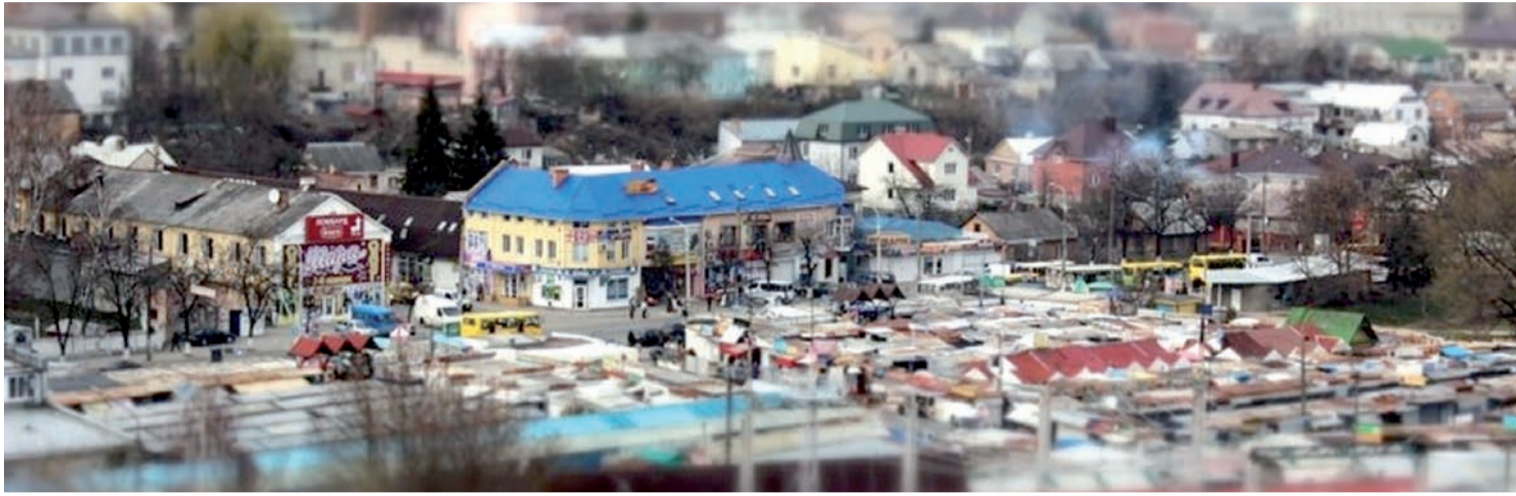
Як виявилось трохи пізніше, міський голова непрямо виступив одним з членів групи гласних, яка відверто брехала губернатору в листі про те, що жодного тиску не було і рішення ухвалено законно. Вони послали на те, що якщо були безлади, то міський голова закрив би засідання, проте такого він не зробив.

Луцьк тоді, як і нині, не був великим містом і правди в мішку не було як сховати. У справу довелося втрутитися губернському (читай обласному) відділу у міських справах. Там заявили, що рішення міської думи незаконне, навіть якщо й було ухвалено без тиску жителів, які увірвалися в залу засідань думи. Таким чином, скандальне рішення думи скасували, ярмарки законно продовжували діяти на Гнідаві.

Ще один цікавий момент, який характеризує дух того часу. Серед противників повернення ринку на Парадний були ті, хто застерігав від можливих єврейських погромів. Не можна великій купі народу збиратися на Парадному, бо це загроже провокаціями і погромами, – десь так звучав їхній аргумент. І справді, історія зберегла свідчення: у перші роки нового XX століття саме на Парадному майдані зібралися луцькі чорносотенці, які хотіли «громити» єврейську Вульку. Та «богообрані» виявилися хитрішими – вони заздалегідь розпустили чутки, що в євреїв є зброя». Тож погромники злякалися і нападу не відбулося.

На звільненому від ринку місці почали закладати сад.
Про це – в наступному номері.

БАЗАРНЕ ПИТАННЯ, АБО ЧИ ГОТОВЕ МІСТО ДО ЕВОЛЮЦІЙНОГО РІШЕННЯ

Тетяна ГРІШИНА

У ході підготовки цього матеріалу один зі співрозмовників згадав чудову історичну аналогію. Вона, мабуть, ілюструє головну причину того, чому тема реконструкції, перенесення Центрального ринку, приведення його до цивілізованого вигляду залишається поки що для більшості примарною перспективою.

У кінці XVIII – на початку XIX століття в Англії відбувалася промислова революція. Саме тоді винайшли ткацький верстат. Це, безумовно, стало одним із надважливих винаходів людства. Втім на той момент вагу цього винаходу змогли оцінити не усі. Адаже такий потрібний для людської еволюції пристрій залишив без роботи тисячі працівників. Машина замінювала людину.

І хоча це стало значним кроком для технічного прогресу, який здешевлював вартість товару, збільшував економічну потужність країни, розвивав промисловість, давав перспективу для розвитку міст і наступних поколінь, втім розуміння знаходив не у всіх. Такий собі Недд Лудд розпочав боротьбу з машинами, вчиняючи погроми на виробництвах і підбурюючи людей. Невідомо чи існував Недд Лудд насправді, чи це був узагальнений історичний образ, втім вислів «луддит» у лексиконі залишився.

Луддитами нині у вузькому розумінні називають людей, які виступають проти технічного прогресу. У широкому розумінні – це люди, які проти прогресу загалом, які послуговуються принципом «аби не гірше», «краще, як є», які бояться усього нового, прогресивного, оскільки з пересторогою ставлять до змін, що ставлять власні дрібні інтереси вище, ніж добробут загалом.

Натомість, як відомо, можливий і не такий болючий варіант переходу до чогось якісного нового, коли люди за наявності у них бачення, бажання і готовності отримують нові можливості. І вони можуть бути суттєво кращими, аніж були досі.

Часто-густо це не вина самих людей, а наслідок поганої поінформованості, низького рівня життя, здатності піддаватися впливу сучасних неддів луддів, які зрештою, знову ж таки, дбають лише про власний комфорт.

Усі особи, з якими довелося спілкуватися щодо трепетної теми перенесення ринку, визнавали, що проблеми на базарі є. Що цікаво, майже усі співрозмовники визнавали, що їх треба розв'язувати негайно. Але що ще цікавіше: практично усі визнавали, що вирішити «базарну тему» абсолютно неможливо без сильної волі міської влади і правильної інформаційної політики.

В останні роки ні демонстрації волі, ні інформаційної політики спостерігати не довелося. Лише заяви про стратегічне бачення далекого майбутнього, яке, однак, не підкріплювалося жодними діями. Цьому, очевидно, є певне пояснення, однак про все за порядком.

Проблеми з діяльністю Центрального ринку почалися на початку 2000-х років. Тоді виконавчий комітет міської ради змінив призначення однієї з ділянок ринку, а саме його лівої частини всупереч усій містобудівній документації.

ХРОНІКЕР

За даними адміністрації ринків (паспортизація ринків 2011 р.), усього на ринку є 2350 торговельних місць. Площа, зайнята суб'єктами господарювання, складає 33,7 тисяч квадратних метрів. Волинська облспоживспілка сплатила за п'ять місяців поточного року 1 мільйон 174,5 тисяч гривень орендної плати. За 2013 та 2014 роки – по 2,2 мільйони гривень. ПФ «Скоріон-сервіс» сплатила за п'ять місяців поточного року 71,6 тисяч гривень. За два останні роки – трішки більше як 250 тисяч гривень орендної плати. Підприємець Любомир Пахолко, який також орендує землю, сплатив за 2013-2014 роки трішки більше як 18 тисяч гривень, а за п'ять місяців поточного року – 5,9 тисяч гривень. Орендар ТзОВ МТС «Агросервіс» сплатило земельного податку з юридичних осіб, починаючи із 2013 року, на суму в 7,7 тисяч гривень.

Таким чином своїм рішенням тодішня міська влада дозволила торгувати на території місця для парковки авто. І хоча це створило робочі місця та засоби для заробітку частині торговців і, безумовно, забезпечило значні прибутки для орендарів землі, втім породило куди більше проблем для решти жителів міста: як щоденних, так і проблем із загальним розвитком міста.

По суті, тоді підприємців обвели навколо пальця. Адаже зрозуміло, що ринок мусить мати свою інфраструктуру, торгівля на місці паркування – тимчасова, а місто буде розвивати стару частину як туристичний об'єкт. Натомість чимало із торговців вкладали гроші у закупівлю контейнерів, облаштування торгових місць.

Нині відсутність місць для паркування, доставки товару стає щоденною причиною затворів, дорожньо-транспортних пригод та транспортного колапсу біля Центрального ринку. Ситуація незручна як для лучан, так і для самих підприємців, що торгують на ринку. Додайте до цього продавців, що реалізують сезонні товари «з авто», бабусь, які торгують своєю городиною – і отримуєте системний безлад, хай як каламбурно це звучить.

Невідомо, чим керувалися тодішні представники влади, але непотрібно мати освіту архітектора чи інженера, щоб зрозуміти, що будь-яка забудова має відповідати певним нормам. При тім транспортна проблема не найстрашніша для сучасного ринку.

Відомо, що будь-який об'єкт громадської забудови має відповідати пожежним нормам. Уявити ситуацію, коли машина рятувальників без проблем дістанеться до контейнера посеред ринку, досить важко.

Третім фактором, яким керуються прихильники перенесення ринку, є аргумент на користь розвитку туристичної привабливості Луцька. На місці ринку вже не вперше пропонують обладнати більш акуратний ярмарок із продовольчими товарами та сувенірною продукцією. А з лівого боку зробити належну парковку. Та й, зрештою, тут ідеться не лише про комфорт для гостей міста, а й про зручність для самих лучан, які за такої зміни зможуть прогулюватися Старим містом із виходом у Центральный парк культури та відпочинку

імені Лесі Українки.

За останнє десятиліття найближче до реалізації цієї ідеї вдалося наблизитися у 2008 році. Тодішній міський голова Богдан Шиба згадає, що вже були проектні пропозиції і реальні інвестори. Планувалося залишити лише праву частину ринку, а електропідстанцію узагалі забрати.

Втім настала криза 2009 року, підприємці з ринку, яких, зі слів Шиби, підбурив орендар землі – Волинська обласна спілка споживчих товариств, наполягали на консервуванні питання. Депутатський корпус, як і міський голова, пішли на повідку в підприємців.

«Ми тоді надали спілці в оренду ділянку на рік, аби протягом цього часу всі організаційні моменти вирішити, аби ті люди, які торгують з кіосків, могли знайти місце на Боженка. А ті, що погодяться, аби мали торгові місця у торговому центрі нового ринку. Звичайно, частина людей принципово не хотіла переходити в торговий центр і бажала торгувати з лотків чи кіосків», – згадає колишній міський голова.

Якби питання перенесення ринку підняти нині, можна очікувати на подібний супротив. Адаже зараз економічна ситуація навряд чи краща, аніж у 2009 році. Хоча, як відомо, облспоживспілка, найбільшому орендарю землі, територію в оренду надали лише на два роки.

«Той ринок, який є, не може залишатися. Там кілька договорів на оренду ділянок. Та земельна ділянка під павільйонами, певно, і залишиться. Однак усі інші оренди треба забирати і облагоджувати територію під паркування, інфраструктуру, аби розвивати стару частину міста. Коли була дискусія щодо продовження договору оренди, вирішили продовжити її на два роки. Нині справді часи нелегкі, люди без роботи. Хоча я говорив, що їх треба готувати до того, що ділянку доведеться звільнити. Не знаю, що буде за два роки: ніби є принципове рішення, а приходить під сесійну залу 200-300 людей, тиснуть на депутатський корпус – і думку депутата міняють», – коментує перший заступник луцького міського голови Тарас Яковлев.

Зрештою, на згадуваний спротив підприємців із ринку варто очікувати у більшості випадків. Тим паче, що їхній запал і незгоду щось змінювати беруться підтримувати ті, кому ще більш вигідно, аби справа не зрушила з місця.

Згадаймо, що посередник між підприємцями, які торгують на ринку, і міською радою, яка дає землю в оренду, тобто Волинська облспоживспілка, має чималий заробіток від здавання квадратних метрів в оренду. А отже, навряд чи зацікавлена в підтриманні змін.

Вочевидь, думку торговці з ринку вдасться змінити лише тоді, коли буде чітко зрозуміло, де, на яких умовах їм запропонують місце для роботи. Поки що чути лише про намагання та попередні оцінки. Натомість конкретика та реальні пропозиції вже давно стимулювали би залагодити боліше для міста питання.

За слабкої волі й позиції місцевої влади вкладати гроші у розвиток ринку певно не буде і будь-який потенційний інвестор. Саме міська влада в особі мера та депутатської більшості має стати тим переговорником, який запропонував би підприємцям із ринку достойне місце для торгівлі, а інвестору – гарантії, що зусилля та фінансові затрати не зіштовхнуться із протестами й повним нерозумінням.

Х П'ЯТЬ КОПІЙОК

ЧИ ТРЕБА ПЕРЕНЕСТИ ЦЕНТРАЛЬНИЙ РИНОК?

Що думають лучани про перенесення Центрального ринку, чи влаштовує їх його стан та чи вважають за доцільне, аби він був біля найбільшої історичної пам'ятки міста – замку, вирішили дізнатися «Хроніки Любарта».

Олена, 27 років, у декретній відпустці:

– Вважаю, що ринок потрібно перенести, адже він біля замку Любарта. Там постійно валяється різне сміття. Це перше, що бачить турист. Але з

іншого боку, люди уже дуже звикли до того місця, де зараз ринок. Якщо перенести його, наприклад, на ДПЗ, то буде погано доїжджати туди. Це незручно і далеко.

Надія, 63 роки, пенсіонерка:

– Перенести ринок потрібно однозначно. Але кудись так, щоб це не було далеко від центру. Взагалі про це треба було думати ще багато років тому,

коли його тільки почали створювати біля замку. Адаже місцева влада й тоді знала, що це пам'ятка архітектури. Нині люди збіднілі, вони не мають багато коштів, щоб перенести ринок. Дехто там працює уже з десяток років, це їхній заробіток. Це те ж саме, що пожив чоловік у хаті 20 років, а потім йому сказали, щоб забирався звідти геть. Треба, щоб влада зробила нормальне місце, куди можна його перенести. Бо є ринок на Львівській, але про нього мало знають. То якщо це й цей перенести так далеко, то буде незручно усім. Треба спочатку навести порядок, щоб сміття не лежало там. А то поробили з громадських місць туалети. Господаря треба хорошого, а тоді вже за ринки братися. Але потрібно зробити так, щоб усім було добре: і покупцям, і базарникам, і щоб замок від цього не страждав, ну і туристи. Ми ж біля своїх будинків прибираємо, створюємо комфорт, так і влада має про це дбати. А то у нас виходить, що все навпаки.

Людмила, 39 років, у декретній відпустці:

– Центральный ринок перенести просто необхідно. Залишити на його місці варто хіба що якісь ятки з виробами декоративно-прикладного

мистецтва та сувенірами. Це буде робити наше місто популярним і вшановуватиме українські традиції. А це, що є зараз біля замку Любарта, треба прибирати, і то негайно.

Ольга, 24 роки, журналіст:

– Я за те, щоб Центральный ринок перенесли. Бо перше, що бачить турист, коли заходить в історичну частину міста, – це

сміття, захарашений ринок і собак, які тягають всякий непотріб. Це неповага до нашої минувшини. Не кожне місто має такі історичні пам'ятки. Ринок варто перенести у нормальне місце, щоб торговці не постраждали та щоб людям було зручно.

Олександр КОТИС

Місто часто порівнюють із живим організмом. Бо воно таке ж динамічне, швидке, має свій пульс. Чи можна вважати його системою, структурою, сукупністю, явищем або будь-яким іншим способом організації матерії? Чи може місто як спосіб соціальної організації мати пам'ять, подібно до живої людини? Що тоді – пам'ять міста?

Загалом ми знаємо, що пам'ять відрізняється від історії тим, що має в собі живий аспект. Тут присутня якась жива сутність, що може пам'ятати. Люди мають пам'ять про ті чи ті події. А як тоді тлумачити поняття пам'яті міста? Це пам'ять усіх людей, які в ньому живуть?.. Можна дивитися і так, але я звернув би увагу передусім на безособову, узагальнену, так би мовити, суспільну пам'ять міста, яка перш за все виражена якось у його громадському просторі.

Тобто це те, що характеризує, як саме візуальні трансформації міста впродовж історії враховують цю ж історію.

Розгляньмо три об'єкти в Луцьку, які можуть показати, яким чином пам'ять впливає на міське середовище.

Окольний замок Луцька. На самому початку то була територія, на якій проживали привілейовані шари суспільства – шляхта, урядовці, духовенство. Територія замку була забудована садибами, стояли тут і свої храми. Наприклад, святої Катерини, святого Петра та святого Дмитра. Вони відомі ще з литовського періоду історії – кінця середньовіччя. У 1781 році сталася велика пожежа, яка дуже пошкодила мурі Окольного замку. Після цього їх стали розбирати – залишилася вежа Чарторійських та фрагменти мурів.

Сьогодні це просто історичні об'єкти, які ніяк не відображають пам'яті того, що тут було раніше. І це дуже показово, якщо ви зайдете на територію Окольного замку. Ви ніколи не скажете, що тут був замок. Місто стерло пам'ять про це. Тобто ні візуально, ні ментально ви ніяк не зрозумієте, що це замок, який насправді збережений на 50%. Це, здавалося б, сенсаційно: половина замку є, а ніхто його не бачить. Не бачить тому, що й про інші замкові об'єкти місто втратило пам'ять. Це і становить суть пам'яті

Майдан Ринок сьогодні

ПАМ'ЯТЬ МІСТА

МІСТО, ЯК І ЛЮДИ, МОЖЕ ВВАЖАТИСЯ ЗДОРОВИМ ТОДІ, КОЛИ ВОНО НЕ ХВОРІЄ НА АМНЕЗІЮ

Майдан Ринок у 1925 році

Вхід у міський парк у 1950-х

Верхній та Окольний замки у XVI столітті

міста – не проста наявність інформації про історію замку і навіть не наявність реліктів тієї історії, а наявність певної сутності об'єкта, яка вплетена в сучасність міста. Окольний замок має жити і використовуватися – тоді він відіграє значення для пам'яті міста.

Костел і південний фасад колегіуму єзуїтів, вежа Чарторійських зі збереженими фрагментами мурів, стіна монастиря бригідок – це і є та дуга, яка в собі тримає пам'ять про Окольний. Але місто його забуло, сьогодні це звичайна територія, не менш занедбана, ніж радянські околиці Луцька.

Інший приклад трансформації – Театральний майдан. Спочатку він існував як протомайдан, тобто територія біля осідку луцьких бернардинів. Фактично, став використовуватися тільки в XIX столітті як полігон для військових. Наприкінці століття тут

Залишки парку біля театру

уже були ярмарки, і територія називалася Парадним майданом – військові проводили паради. Коли наявність ринку поряд із відкритою у приміщенні монастиря бернардинів прогімназією і православним собором не відповідала уявленням про чисте охайне місто, вирішили ринок перенести і зробити тут міський публічний сад. Він існував, фактично, аж до 1970-х, коли на його місці почали споруджувати драматичний театр.

Важливо: хоча сад вирубали, але збереглося кілька дерев, які його застали, і вони формують міні-сквер праворуч від театру. Це нетипові для міста породи дерев. Навіть якщо їх і посадили після закладення театру, вони все одно свідчать про те, що тут був сад. Це позитивний приклад пам'яті.

Лучанам навіть не обов'язково знати факт, що тут був міський сад 100 років тому, але вони, як і 100 років тому, ховатимуться в тіні дерев на цьому ж місці. Я думаю, це дуже важливий момент.

Є ще один майдан, який хотілося б згадати. Йому притаманна напівпам'ять і напівамнезія. Це давній майдан Ринок. І я впевнений, для багатьох жителів Луцька той факт, що в місті є майдан Ринок, стане відкриттям. А все тому, що пам'ять тут вибіркова. Майдан виник як плацдарм, що уособлював економічне й політичне життя міського населення Луцька. Для міст з Магдебурзьким правом (Луцьк його отримав ще в 1432 році) майдан Ринок є важливим для європейської самоідентифікації міста. Мали значення в цьому аспекті торги, які відбувалися на Ринку аж до Другої світової війни. Сьогодні цього всього нема. Майдан мертвий, як і весь історико-культурний заповідник. Правда, міститься тут на стіні одного з будинків меморіальна дошка Данилу Братковському. Встановлення пам'ятників – це пряма і трохи примітивна форма пам'яті. Бо вона передбачає активне людське втручання тут і тепер замість повільного розвитку, весь процес якого враховує історію через візуальне «оформлення» міста.

Поняття пам'яті міста не є академічним, його не вивчають історики. Але я думаю, що воно дуже важливе, оскільки, на відміну від просто історії, яка може бути збережена і подана цікаво чи нецікаво, пам'ять містить в собі якийсь прихований код покоління, який формує візуальний образ міста. Важливо, щоб пам'ять була. Місто, як і люди, може вважатися здоровим тоді, коли воно не хворіє на амнезію.

ГІТАРНИХ СПРАВ МАЙСТЕР АНДРІЙ ОЛЕКСЮК – ПРО ЛЮБОВ ДО МУЗИКИ, ДИТЯЧІ ТАЛАНТИ І ОБОВ'ЯЗОК УЧИТЕЛЯ

Розмовляла Софія БУРБАН

Талановитий і відкритий, щирий і мудрий, спокійний і виважений – саме такими словами описують Андрія Олексюка його друзі та колеги. Хоча звертаються до нього зазвичай не на ім'я, а по батькові – Володимирович. Бо ж саме так іменують його вихованці луцької музичної школи, де Андрій працює з 1999 року.

– Андрію, скільки років навчаєш дітей любові до музики?

– У музичній школі працюю з 99-го, ось уже піде 16-й рік. Офіційно був працевлаштований ще з 16 років, однак саме школа – перша моя справжня робота. Ще коли був студентом четвертого курсу, мене відправили в музичну школу №2. Відтоді тут і працюю. Це основна моя робота.

– На яких музичних інструментах граєш?

– Пробував на усіх (сміється. – ХЛ). Якби трішки повправлявся, то на будь-якому заграв би, мабуть. А якщо серйозно, то граю на усіх можливих гітарах. Колись мене зацікавив саксофон, тому і на ньому чивився грати. Звісно, вмію грати на фортепіано, як і кожен, хто має музичну освіту.

– Коли й від кого у твоє життя прийшла музика?

– Пам'ятаю восьмий клас і урок фізкультури. Однокласник, що стояв поряд, промовив: «Запізнаюся в музичну школу». На нього відразу посыпалося безліч запитань – що, де, куди. І він розповів, що ходить на гітару. Тоді половина класу побігли слідом записуватися саме на цей інструмент. Зрештою тільки я все ж таки закінчив музичну школу. Пізніше я єдиний з Маневичів вступив до музичного училища, а після того – у консерваторію.

А от звідки взявся власне поклик до музики, досі не знаю. Більше того – упродовж цілих двох років батьки навіть не знали, що я відвідую музичну школу. Вона, до речі, була безплатною на той час.

– Але ж батьки зрештою схвалили твоє захоплення?

– Аякже! Учитель помітив, що я маю здібності, взявся готувати мене до конкурсу. Дав мені гітару, бо свого інструменту, звісно ж, не було. Я прийшов додому щасливий і гордий, мама ж тоді одразу й не зрозуміла, що відбувається. І тільки коли я на тій великій гітарі заграв українську народну пісню своїми маленькими й недосвідченими пальчиками, мама схвалила моє захоплення музикою. Хоча батьки ніколи не мали стосунку до творчості, музикантів у родині не було. Та чомусь музика мене поглинула із дитинства й відтоді назавжди увійшла в моє життя.

– Вчити дітей опановувати музичні інструменти, любити і розуміти музику, мабуть, вимагає чимало зусиль і терпцю. Бувало, що хотілося все змінити, робити щось інше?

У Андрія і коханої дружини Людмили цьогоріч народилося четверте дитя. Тепер у подружжя є син і три донечки.

– Таке бажання часом виникає. Проте думки, щоб покинути музику, напевно, не буде ніколи. Бо я вже й не уявляю своє життя без музики. Можливо, колись і покину викладацьку діяльність, якщо вона не буде приносити достатньо доходу для утримання моєї невеличкої сім'ї, проте з музикою я не зав'яжу.

Музиканту, який вже звук до свого інструменту, напрочуд важко взяти і перекреслити все. Навіть якщо ти заробляєш на життя чимось більш прибутковим, то руки все одно тягнуться до гітари. Навіть у відпустці пальці хочуть відчувати її струни. Це своєрідна залежність, цілком позитивна.

– Звідки бажання працювати з дітьми? Адже доводиться часто мати справу з нерозкритими здібностями...

– Уявлення не маю. Просто люблю дітей. А також цікавився психологією. У мені завжди горить бажання відкривати дитину з її творчого боку і скеровувати у потрібне русло. Це цікаво.

– Доводиться казати деяким своїм вихованцям, що у них немає слуху, голосу і таланту до музики?

– На щастя, мені не доводилося говорити таких слів. Гадаю, що це дуже велика травма для дитини. І всім викладачам раджу уникати таких гострих слів і прямиоти. Треба намагатися зацікавити дитину, і тоді вона виявить себе максимально. Якщо ж таланту немає, то дитина сама згодом це збагне й зрозуміє, що музика – не для неї. Можливо, почне шукати у собі інші здібності. Тому вбивати бажання до творчості і саморозвитку – це не професійно і непедагогічно.

– Мені здається, що батьки більше уваги звертають на серйозні предмети, наймають репетиторів, вимагають високих оцінок, а от дбати про творчі здібності – не завжди на першому місці. Натомість дитина може потребувати цього і

прагнути. Що думаєш з цього приводу?

– Неодноразово доводилося стикатися з такою ситуацією. Буває, батьки хочуть, щоб їхня дитина стала юристом, економістом, бізнесменом, а в неї яскравий талант і прагнення до музики. Чомусь батьки починають помічати це значно пізніше, втративши багато часу. Формування музиканта-особистості – це тривалий процес. Якщо дитина хоче присвятити себе музиці, то не варто обмежувати її в цьому. У будь-якому разі, зайвим не буде, а ігнорування дитячих інтересів та потреб може негативно відбитися на формуванні особистості.

– Ти, мабуть, багато спілкуєшся з батьками. Що радиш їм?

– Часом я індивідуально обговорюю з батьками те, як вчиться їхня дитина. Адже формування музиканта – це також і велика праця батьків. Їхнє завдання – мотивувати дитину, підтримувати й не давати зійти з обраного шляху. Особливо в підлітковому віці, коли музична школа набридає і хочеться гуляти з друзями. Тому інколи зосереджую увагу саме на таких моментах.

– Певно, кожен вчитель має своїх улюбленців. Ставишся до таких дітей поблажливіше чи навпаки – суворіше?

– Не можу сказати, що у мене є чи були улюбленці, до яких я ставився б особливо. Звичайно, є діти, які мені цікаві як особистості, але це ніяк не виявляється у моїй професійній діяльності. Мені інколи цікавіше розібратися зі складними дітьми, ніж працювати зі слухняними й завжди покірними. Мабуть, тут у мені говорить психолог.

– У музичній школі ти навчаєш дітей «правильної» музики і «правильної» гри на музичних інструментах. Натомість «Фіолет» – це суміш стилів і творчих експериментів. Чи не заважає це творчому процесу?

Х ХРОНІКЕР

Андрій Олексюк – професійний музикант, бас-гітарист луцького гурту «Фіолет», вчитель у луцькій музичній школі №2. Народився 3 листопада 1978 року у смт Маневичах. Навчався у Маневичській дитячій музичній школі, Волинському музичному училищі культури і мистецтв, Львівській державній музичній академії.

– Як гадаєш, ти впливаєш на музичний смак своїх учнів? Адже ти не просто вчитель, а й музикант відомого гурту.

– Звичайно, але я впливаю більше як учитель, аніж музикант, бо даю їм вибір музики, навчаю і розвиваю їхні смаки та вподобання. Повсякчас підказую, що варте уваги, яка музика звучить правильно, вчу їх на помилках інших, можливо, уже відомих виконавців.

– До слова, твої вихованці бувають на концертах «Фіолету»?

– Якщо чесно, діти не дуже ходять. Це пов'язано з тим, що вік не дозволяє. Частіше приходять старші – 10-11 клас. Батьки не завжди заглиблюються в те, що подобається дітям, і не завжди водять їх на рок-концерти чи фестивалі. Хоча трапляються й такі, які залюбки з дітьми приходять на різноманітні музичні дійства.

– Порівняно з твоїм дитинством, зараз у музичні школи ходить більше чи менше дітей?

– Коли я був малий, то гітарної школи як такої в Україні не було взагалі. Тодішні гітаристи вчилися самі або у домристів, наприклад. Тобто гра на гітарі розвивалася, по суті, з нічого і постала такою популярною перед нами. Нині дітей, які вчать музику, значно більше. Як я пам'ятаю, починаючи з 90-х і закінчуючи 2005 роком, діти взагалі мало ходили до музичних шкіл. Було важко набрати класи. Лише пізніше стало більше з'являтися тих, хто прагне до музики. На сьогодні у нас діє система курсового відбору. Щоби почати вчитися, взяти до рук інструмент і грати, діти мають пройти конкурс, вступні іспити.

– Які інструменти зараз популярні?

– Трійка інструментів, які завжди популярні, – це гітара, скрипка та фортепіано. Багато хто опановує вокал. Менше віддають перевагу таким інструментам, як баян, домра. Можу сказати, що вони вже відживають. Важко набрати класи для духових інструментів. Та незалежно від популярності, навчання гри на будь-якому інструменті вимагає багато зусиль та старань.

– У вас з дружиною четверо дітей. Їх також привчаєш до музики?

– Хочу спочатку подивитися, чи виявлятимуть вони інтерес до творчості. Вони ще маленькі, зараз співають лише дитячі промовки, коротенькі пісеньки. Якщо чесно, я їх не привчаю до музики, не хочу забігати наперед. Проте знаю точно: музична школа – це надзвичайно корисно для загального розвитку, вона впливає на рівень культури дитини. Я буду надзвичайно щасливим, коли моя малеча, трохи підрісши, скаже: «Тату, хочу в музичну школу!».

– Я сказав би навпаки – сприяє. Жодного разу не робив собі реклами і навмисно не набрав класи. Мабуть, авторитет працює сам на себе. Діти за порадами друзів і знайомих приходять до мене самі. Чому так відбувається? Я ніколи не обмежую учнів і даю їм право вибору. Сучасні діти не хочуть розвиватися в одному класичному жанрі, тому вчу їх різних напрямків: від важкого року до того ж «Дзідзьо». Я поважаю різноманітність смаків, прислухаюся до дітей і прагну передати якомога більше своїх знань і досвіду.

ПАТРІОТИЧНЕ ДІЙСТВО

Алла САДЕЦЬКА

У продовж трьох днів, з 31 липня до 2 серпня, у Луцьку відбудеться фестиваль українського духу «Бандерштат-2015».

Дев'ятий за ліком «Бандерштат» традиційно відбудеться на території іподрому центрального парку Луцька.

Вхід на фестиваль платний. Квиток вартуватиме 300 гривень на усі три дні і 150 гривень на один день.

На відвідувачів патріотичного дійства чекає насичена інтелектуальна й розважальна програма. Фестивальники з інших міст зможуть оселитися у наметовому містечку.

Традиційно на фестивалі відбуватимуться гутірки з цікавими особистостями й літературні читання, працюватиме ярмарок і дитяче містечко, проведуться спортивні заходи й екскурсії. Новинкою нинішнього року стане вулична їжа – «BanderFoodFest». Як і у минулі роки, на головній сцені фесту публіку розважатимуть найкращі музичні колективи України і гості з Білорусі. Діятиме нічна акустична сцена, а також відбуватиметься нічний кіноперегляд.

Першого дня на фестиваль завітають представники Інституту національної пам'яті, «Видавництва Старого Лева», команди «Вавилон'13», благодійного фонду громадського діяча і мецената Богдана Гаврилишина, добровольці із батальйону «Київ-2» Аміна Окуєва, голова мистецького об'єднання «Остання Барикада» Олесь Доній, активіст Революції Гідності і народний депутат Володимир Парасюк. Другого дня буде змога

ЛУЦЬК НА ТРИ ДНІ СТАНЕ МІСТОМ «БАНДЕРШТАТ»

почути волонтерку Уляну Супрун, автомайданівця Олександра Кравцова, дисидента Левка Лук'яненка та фронтових командирів і народних депутатів Семена Семенченка і Юрія Березу. Останнього дня фестивалю відбудуться зустрічі з журналістом та нардепом Мустафою Найемом, рідною сестрою льотчиці Надії Савченко Вірою Савченко, письменником Василем Шклярем, режисером Олесем Саниним та головним полісьменом Києва Олександром Фацевичем. Гутіркова сцена починатиме роботу щоденно об 11:00.

Музична програма цьогорічного «Бандерштату» очікується не менш яскравою. Так, 31 липня на головній сцені виступатимуть гурти «Санмай», «ФлайZZa», «АННА», «Тінь Сонця», «Роллік'с». 1 серпня гратимуть «Morphine Suffering», «Riffmaster», «Epolets», «Карна», «Тартак». 2 серпня публіку розважатимуть команди «Серцевий Напад», «Фіолет», «ОНУКА», «O.Torvald», «Brutto».

Варто зазначити: незмінним організатором патріотичного фестивалю «Бандерштат» є всеукраїнська молодіжна громадська організація «Національний Альянс».

Організатори наголошують: фестиваль безалкогольний і проводиться не лише заради розваг, а задлягуртування активної української молоді навколо патріотичних цінностей.

КІНОМЕНЮ ВІД ГУРМАНА

Сергій МАРТИНЮК

«ПЛАНЕТА МАВП: РЕВОЛЮЦІЯ» (США, 2014)

Режисер: Метт Рівз

Минулорічний літній блокбастер з саги про цивілізацію генно-модифікованих мавп з позиції року 2015-го видається одним з найкращих фільмів 2014-го. Видовище, мудрість, атмосфера, актори, сюжет, колір – цільність стрічки Рівза викликає щире, майже дитяче захоплення, попри відсутність будь-яких очікувань перед переглядом фільму. Популяція мавп, очолювана Цезарем, стикається з рештками людства, яке за нових історичних обставин саме змушене виживати на руїнах знищеної цивілізації. Мир між людьми та розумними приматами вкрай крихкий і найменший конфлікт може призвести до бійні, яка переросте у масштабну війну та визначить тих, хто домінуватиме на планеті... Раджу. І чекаю продовжень.

«НОМЕР 44» (США, Великобританія, Чехія, Румунія, 2014)

Режисер: Даніель Еспіноза

Даніель Еспіноза

Не хочеться зводити фільм Еспінози до статусу провокації, але судячи з того, як рвуться в реакціях на нього російські пукани, стрічка свою справу зробила на відмінно. Гостросюжетна історія радянського емгебіста, який у 50-х роках минулого століття береться за розслідування таємничої серії вбивств дітей. Втім така ініціатива чоловіка йде в абсолютний розріз із лінією партії та політики радянської держави, в якій такого явища, як «вбивство», просто не має існувати. Відтак головний герой сам перетворюється на жертву переслідувань. Пекло радянщини, політичні вбивства, гніль совітів і її керівництва – усе це в фільмі змальовано досить гостро. Прекрасна роль Тома Харді. Дивитися рекомендую, а я, до слова, ще й книгу перечитаю, яка вже давненько стоїть у мене на домашній полиці.

«НЕ МОЖЕ БУТИ, ДЖОУЗ» (США, 2015)

Режисер: Адам Голдберг

Знову камерне американське кіно для зацікавлених вузьких цільових аудиторій та широких глядацьких верств, які шукають надійного кіно снодійного. Розмірена історія музиканта нікому невідомої і неспотрібної інді-групи, яку, втім, сам герой сприймає як пік своїх життєвих успіхів та покликаний. Трапи в стосунках з коханою і неочікуваний їх розрив змушують інфантильного Хосе переосмислити жінку, з якою він був. Багато діалогів, побутових рефлексій, життя як такого і трошки гітар на другому плані. Хто проникнувся – ласкаво прошу. Іншим вхід на територію творинь еkleктично нерозбірливого Голдберга не рекомендовано.

«ЦИМБЕЛІН» (США, 2014)

Режисер: Майкл Алмерейда

Майкл Алмерейда

Один із найвар'ятськіших фільмів, побачених останнім часом. Сучасна інтерпретація Шекспіра, в якій змальовано стосунки двох закоханих на фоні війни наркоторговців та поліцейських. Усі тут за щось воюють, спілкуються віршами та вдають, що вся ця постановка є чимось серйозним. Серйозно?) Автори дещо не згребли з ідеєю, не врятувала навіть нереальна кількість зірок на екрані: Ед Харріс, Дакота Джонсон, Антон Ельчін, Іган Хоук, Міла Йововіч та інші. Втім, хто шукає чогось дійсно неординарного і вибитого, можете спробувати. А раптом зайдете?

ГАЙДА НА «БАНДЕРШТАТ»

Уже вдев'яте поспіль у Луцьку відбудеться фестиваль альтернативної музики та української культури «Бандерштат».

«Бандерштат» був і лишається фестивалем, який збирав навколо себе людей мислячих і активних. Фестиваль-плацдарм, де громадські та культурні діячі, журналісти та політики, військові та поети ведуть дискусії і шукають шляхи якісного руху вперед.

Бандерштат як фестиваль – це заклик до об'єднання тих прошарків молоді, які готові брати на себе відповідальність, проявляти ініціативу і розвивати Україну.

Бандерштат

31 ЛИПНЯ - 2 СЕРПНЯ

САНМАЙ
MORPHINE SUFFERING
RIFFMASTER
ФЛАЙZZA

ОНУКА

ЕПОЛЕТС
КАРНА
ТІНЬ СОНЦЯ
РОЛЛІК'С

ТАРТАК

АННА
СЕРЦЕВИЙ НАПАД
ФІОЛЕТ
O.TORVALD

BRUTTO

А ТАКОЖ:
ГУТІРКИ З ВІДОМИМИ ЛЮДЬМИ
ЯРМАРОК МАЙСТРІВ
СПОРТИВНІ ЗАХОДИ
ДИТЯЧЕ МІСТЕЧКО

КВИТКИ:
098-97-83-064
066-78-31-561

ЛУЦЬК, ІПОДРОМ

Організатор: ВМГО "Національний Альянс". Захід відбувається за підтримки Міністерства молоді та спорту України, народного депутата України Ігоря Гузя та Луцької міської ради

X ГАРНИЙ ПОЧИН

«ХРЕСТОНОСЦІ» СКИНУЛИСЯ НА АРМІЮ

Юрій КОНКЕВИЧ

«Я допомагаю українській армії» – таку соціальну акцію розпочав на початку минулого тижня нападник дніпропетровського «Дніпра» Роман Зозуля на своїй сторінці у «Фейсбуку». Рома переказав тисячу гривень на спеціальний рахунок та запросив приєднатися до акції ще двох своїх друзів-футболістів.

І гравці, і журналісти, й футбольні експерти отримували у «Фейсбуку» чи «Інстаграмі» такі запрошення долучитися до допомоги армії й активно робили це, своєю чергою, спонукаючи знайомих. Не відвернулися від армії й гравці «Волині». Першим естафету допомоги нашим збройним силам отримав Володя Польовий, передавши її в одноклубнику Сергію Кравченку. Згодом корисний арміям фінансовий флешмоб дійшов і до Сергія Політила, Богдана Шуста та Артема Кичака, які також відгукнулися на заклик у соцмережі.

Богдан передав естафету своїм друзям-футболістам Максиму Фецуку та В'ячеславу Шарпару, які нині грають за кордоном. «Думаю, що вони також допоможуть армії, – розповів Шуст клубній прес-службі. – А загалом, у нас всіх дуже гарно вийшло посприяти людям, які ризикують за нашу країну. Рома Зозуля – молодець».

X ВЕСЛУВАННЯ

КОВЕЛЬЧАНИ ЗАВОЮВАЛИ «СРІБЛО» І «БРОНЗУ» В ПОРТУГАЛІЇ

Назар ТРИКУШ

Чемпіонат світу серед юніорів та молоді (до 23 років) з веслування на байдарках і каное завершився у португальському Монтемор-у-Велью.

Ковельчанин Богдан Чабан у парі з одеситом Бориславом Бизу завоював бронзову медаль у змаганнях каное-двійок на дистанції 1000 метрів.

Протягом першої половини поєдинку наші хлопці мали перевагу в дві з половиною секунди над польським дуетом Марцела Холдака та Якуба Рутківського. Далі поляки почали «з'їдати» відрив, і за 250 метрів він дорівнював уже 0,7 секунди. Незабаром вони обігнали українців. Бизу і Чабан з останніх сил намагалися зберегти «срібло», але румуни фінішним ривком також випередили наших веслярів усього на 0,82 секунди. Результат українського дуету – 3.45 хвилини і «бронза» континентальної першості.

Бизу та Чабан успішно виступили і в змаганнях каное-четвірок на 500-метровці разом з ковельчанином Віктором Свиридьюком та Олексієм Колядичем з Херсона.

Каноїсти-юніори стартували як зазвичай стрімко, і традиційно вийшли в лідери. Лише шоста «вода» підтримала цей ривок – збірна Росії. На половині дистанції українська «четвірка» ще мала невелику перевагу – 0,4 секунди. Через п'ятдесят метрів суперник наздогнав наш екіпаж, і у такій чіпкій зв'язці вони проїхали до кінця дистанції. Навіть за п'ять метрів до фінішу ніхто не мав абсолютно жодної переваги. Але переможний гребок все ж залишився за суперником. 0,3 секунди відділили наших гребців від звання чемпіона світу серед юніорів.

Загалом збірна команда України здобула 10 нагород на Чемпіонаті світу з веслування на каное серед молоді та юніорів. В активі наших спортсменів три золоті медалі, чотири срібні і три бронзові. Три нагороди здобули веслувальники, які виступали у віковій категорії «молодь», сім – юніори. В обох вікових групах збірна України посіла четверте місце серед 69 країн в загальнокомандному заліку чемпіонату.

«ШАХТАР» «НЕ ЗАГРИЗЛИ І НЕ ПЕРЕКУСИЛИ»

«ВОЛИНЬ» ЩЕ НЕ ЗНАЄ СМАКУ ПЕРЕМОГ І ГОТУЄТЬСЯ ДО БОЮ НА ХОРТИЦІ

Павло ФІЛОНЮК

«Волинь» (Луцьк) – «Шахтар» (Донецьк) – 1:4

Голи: 0:1 – Тайсон, 25 хв; 0:2 – Тейшейра, 39; 1:2 – Матей, 43, з пенальті; 1:3 – Тейшейра, 54; 1:4 – Едуардо, 90+3.

Арбітр – Юрій Вакс (Хмельницький).

«Волинь»: Шуст, Гуменюк (Петров, 41), Жуніч, Шабанов, Польовий, Політило (капітан), Кравченко, Насонов (Шіш, 80), Кобахідзе, Матей, Мемешев (Хомченко, 59). Головний тренер Віталій Кварцяний.

«Шахтар»: П'ятов, Кобін, Ордець, Ракіцький, Шевчук, Малишев (Коваленко, 42), Фред, Тейшейра (капітан), Марлос, Тайсон (Бернард, 65), Гладкий (Едуардо, 73). Головний тренер Мірча Луческу.

Попередження: Ордець (43), Жуніч (60), Хомченко (69).

Матч вийшов видовищним (рахунок ударів – 16:17!). Лучани абсолютно не боялися грізного противника, що в підсумку зіграло з ними злий жарт, «гірники» нині у відмінній формі, готувалися до старту в Лізі чемпіонів. Захист волиняк протягом усього матчу тріщав по швах. Проте інтрига довгий час жила завдяки конструктивній грі господарів. Тон атакам «Волині» задавав Матей, який посидів тиждень у Румунії, вимагаючи грошей, а потім передумав і отримав у спадок від Бікфалві 10-й ігровий номер на спину. Румунський хавбек і гострі паси віддавав, і в стійку зі штрафного клацнув, а головне – заробив та реалізував пенальті. Щоправда, це було вже після того, як гості двічі забили...

Відкрив рахунок Тайсон – він завершив зусилля трьох своїх співвітчизників, які організували все блискуче – Фред, Алекс Тейшейра та

«Волинь» зі стандартних положень максимуму не витиснула

Марлос. Другого взяття воріт «Волині» довго не довелося чекати: Алекс Тейшейра відправив на побачення з Богданом Шустом Олександра Гладкого, але сам встиг на добивання – 0:2.

Тепер про «Шахтар». На окремі коментарі заслуговує стартовий склад «гірників». По-перше, навіть не приїхав до Луцька через застуду Срн. Не грав через травму Степаненко, а замінив його Малишев, який у Луцьку отримав струс мозку і був змушений піти з поля. Сила «Шахтаря» – в потужному півзахисті, адже набрав приголомшливу форму Тейшейра, якому активно допомагали Тайсон з Марлосом – власне, перший гол

X 3-Й ТУР

Луцька «Волинь» проведе виїзний матч проти запорізького «Металурга» 2 серпня, у неділю. Поєдинок на «Славутич Арені» розпочнеться о 17.00.

Розклад усіх матчів туру такий:

1 серпня (субота)

Олімпік – Карпати, 17.00

Шахтар – Говерла, 19.30

2 серпня (неділя)

Металіст – Олександрія, 17.00

Металург – Волинь, 17.00

Чорноморець – Динамо, 19.30

Ворскла – Дніпро, 19.30

Сталь – Зоря, 19.30

X ВЕЛОСПОРТ

БЕЛОМОЇНИЙ ЗАБРАКЛО ВІСІМ СЕКУНД ДО «БРОНЗИ»

Назар ТРИКУШ

У італійському місті Ламозано-ді-Чис Д'Альпаго закінчився Чемпіонат Європи з велосипедного спорту класу маунтенбайк. До складу збірної України увійшло 12 спортсменів, зокрема й лучанка Яна Беломоїна (на фото).

Українки на чолі з Беломоїною в естафетних командних перегонах посіли четверте місце. До п'єдесталу їм забракло всього 8 секунд.

Наступного дня в індивідуальних перегонах на дистанції крос-кантрі лучанка фінішувала п'ятою в елітній категорії. Беломоїна пройшла трасу за 1 годину 20 хвилин 35 секунд. Від лідера – швейцарки Йоланди Нефф – лучанка відстала на 2 хвилини 24 секунди. На другу сходинку подіуму піднялася італійка Єва Лехнер (01:18:57). Замкнула трійку призерів словенка Блажа Клеменчич (01:19:14).

Зазначимо, Беломоїна залишила позаду багаторазову чемпіонку світу і Європи, володарку «золота» Олімпіади в Афінах норвежку Далє Флєсью Гунн-Риту та переможницю пекінської Олімпіади Сабіну Шпіц.

«Найважливішим був початковий етап перегонів. Тоді я втратила контакт з пелотоном. Ішла

X ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ПІСЛЯ 2 ТУРУ

М	Команда	І	В	Н	П	РМ	О
1	Шахтар	2	2	0	0	6-1	6
2	Динамо	2	2	0	0	4-1	6
3	Зоря	2	1	1	0	6-0	4
4	Дніпро	2	1	1	0	5-3	4
5	Металіст	2	1	1	0	2-0	4
6	Карпати	2	1	0	1	1-2	3
7	Олександрія	2	1	0	1	1-2	3
8	Говерла	2	0	2	0	2-2	2
9	Ворскла	2	0	2	0	2-2	2
10	Чорноморець	2	0	1	1	4-6	1
11	Олімпік	2	0	1	1	2-4	1
12	ВОЛИНЬ	2	0	1	1	2-5	1
13	Сталь	2	0	0	2	1-3	0
14	Металург	2	0	0	2	0-7	0

2-Й ТУР. «Волинь» – «Шахтар» 1:4.

«Говерла» – «Ворскла» 1:1, «Карпати» – «Сталь» Д 1:0, «Динамо» – «Олімпік» 2:0, «Зоря» – «Металіст» 0:0, «Олександрія» – «Металург» 3 1:0, «Дніпро» – «Чорноморець» 4:2.

Ультрас «хрестоносців» підготували новий флеш-моб на відкриття сезону – на 17 секторі «підпалили» вислів «Гартовані вогнем»

якраз і створили екс-гравці «Металіста». У кінці матчу ще й Едуардо забив перший свій м'яч після повернення в Україну.

Обидві команди в подальшому демонстрували відданість швидкому футболу з великою кількістю ударів, проте пощастило змінити цифри на табло Алексу Тейшейрі – бразилець з близької відстані пробив, використавши передачу від Марлоса – 1:3. Таким чином, найкращий бомбардир минулого сезону з чотирма м'ячами очолює нову гонку. А остаточною крапку після пасу Бернарда зі штрафного встановив інший гравець з лави запасних – Едуардо. «Четвертий гол взагалі розчарував, ну, нехай буде 3:1, але догравайте по-людськи. Нам неприємно, тренерам, плюнули в обличчя вболівальників тим четвертим голом», – так прокоментував кінцівку гри Віталій Кварцяний.

А загалом про матч він сказав, як завжди, образно: «Не можна грати в якусь американку, доходили до воріт і зупинялися. Так не можна із «Шахтарем» грати. Його треба загризти й перекусити. Це ще залежить і від футболістів, які є в нашому розпорядженні. Є болонки і пуделі, а є й вівчарки...»

поряд з Яною Беломоїною і Далє Флєсью Гунн-Ритою. У нас теж була сильна конкуренція, та я її програла», – сказала Шпіц.

Для Яни цьогорічний сезон є першим у елітній категорії. Нагадаємо, на перших Європейських олімпійських іграх вона показала сьомий час. Потім на своєму першому Чемпіонаті світу з маунтенбайк-марафону лучанка фінішувала шостою. А нинішні четверте і п'яте місця на континентальній першості є найбільшими здобутками спортсменки цього року. У світовому рейтингу UCI спортсменка піднялася з десятої на сьому сходинку.

«Це найкращий результат для мене в цьому році. Це мій перший сезон у категорії Еліта, і відчувається велика різниця в класі. Жіночі перегони більш непередбачувані. Тут є багато факторів, які впливають на остаточний результат. На наступних стартах у Канаді намагатимуся виступити максимально успішно», – прокоментувала Яна.

Тепер Беломоїна зосередиться на серії змагань Кубка світу. Наступні два етапи відбудуться на північноамериканському континенті. Четвертий етап 1-2 серпня прийматиме канадський Квебек, а за тиждень кубкові баталії вируватимуть у Віндхемі (США). Після трьох європейських етапів Беломоїна посідає 17 місце з 220 очками в активі.

КОЛЕСО ІСТОРІЇ. ЛУЦЬК

Олександр КОТИС

На старій фотографії – місце, якого вже нема. Це частина річки Глушець від Братського моста до впадання у Стир, паралельно нинішній вулиці Ковельській.

Хрестовоздвиженської церкви до моста. Приблизно до середини ХХ століття це був оригінальний куточок для прогулянок. Тут був влаштований маленький дерев'яний пішохідний мостик, яким прогулювалися від нинішньої Ковельської до берегів Стиру.

рівня води цей шматочок Глушця використовували як канал для човнів. Мешканці прилеглих будинків швартували тут свої судна, а в сухі літа ті човни зберігали на подвір'ях.

Річку Глушець осушили. Зникла пам'ять про цей романтичний куточок старого Луцька, який залишився тільки на фотографіях того часу. Неподалік цього місця була пристань, де швартувалися кораблі. Пізніше пристань перенесли до моста на Шевченка.

У прокурора запитують: – А вам не соромно, що ваша теща у свої 87 років утримує вашу родину, катає вас на своїх джипах, віддала вам один зі своїх котеджів, управляє нафтовою і будівельною компаніями, а ви, здоровий чолов'яга, сидите цілими днями і папірці перекладаєте?!

Регулярно зустрічаю в маршрутках захисників природи. Вони не користуються дезодорантами, щоб зберегти озоновий шар, і не миються, щоб заощадити водні ресурси.

Особисто в мене ранок починається не з кави, а зі спроби усвідомити, хто я, де я і куди я сьогодні проспав.

Я вже давно не кажу: «Йдіть у дупу!». Я кажу: «Всім залишатися на своїх місцях!»

Почувши по російському телебаченню, як добре живеться громадянам Росії, жителі Брянської, Смоленської і Костромської областей висловили бажання теж увійти до складу Росії вслід за Кримом.

Багато самотніх дівчат мають чудовий смак. Мабуть, тому вони й самотні...

◆ ПРИВАТНІ ОГЛОШЕННЯ ◆ ПРИВАТНІ ОГЛОШЕННЯ ◆ ПРИВАТНІ ОГЛОШЕННЯ ◆ ПРИВАТНІ ОГЛОШЕННЯ

ПРОДАЮ
◆ Стелажі до гаража або складу. Тел.: (095) 543-45-12.
◆ Продаю нову пральну машину «Волна». Чудовий варіант для сільської місцевості. Адаптирована сама пере і віджимає білизну навіть за відсутності водогону. Ціна помірна. Тел.: (050) 716-15-04.
◆ Велосипеди з Німеччини, великий вибір. Можливість доставки на замовлення. Тел.: (050) 438-34-75.
◆ Ракетку для великого тенісу Dunlop, оригінал. Тел.: (095) 543-45-12.
◆ Продам шкіряні дивани у хорошому стані. Тел.: (050) 438-34-75.
◆ Шафу з антресолю від стінки «Волинь». Ціна: 1000 грн. Тел.: (050) 804-89-30.
◆ Підсвічник настільний з латуні, точений, на 7 свічок. Ціна: 800 грн. Тел.: (095) 418-49-08.
◆ Міні-прихожу (вішак, тумба для взуття). В хорошому стані. Тел.: (050) 995-39-71.
◆ Шашличницю ковану ручної роботи. Ціна договірна. Тел.: (066) 408-29-36.

◆ Дубовий антикварний стіл на точених ніжках. Розміри: 116x70x85 см та 2 дерев'яні крісла по 150 грн за штуку. Тел.: (050) 804-89-30.
◆ Матрац пружинний двосторонній на односпальне ліжко. Тел.: 23-31-24.
◆ Холодильник б/у. Тел.: (050) 438-34-75.
◆ Меблі: шафа, диван, сервант, шафа книжкова. В хорошому стані. Тел.: (063) 451-40-68.
◆ Підсвічник на 7 свічок. Ціна договірна. Тел.: (050) 804-89-30.
◆ Сервант сучасної модифікації. Колір махонь. Ціна договірна. Тел.: (050) 995-39-71.
◆ Зерновий комбайн MF-186, готовий до сезону. Тел.: (050) 642-14-50.
◆ Квартиру в центрі Луцька (просп. Волі), 52 м². Тел.: (095) 543-45-12.
◆ Приватизований цегляний гараж з утепленням перекриттям у гаражному кооперативі «Стир-3» (район Електроапаратний 3-д, вул. Дубнівська). Повний пакет документів. Гараж у відмінному стані. З оглядовою ямою та трьома підвальними окре-

ними приміщеннями. Ціна договірна. Тел.: (050) 522-28-07, (050) 951-82-98, (097) 901-32-58.
◆ Приватизовану ділянку, дачний кооператив «Озерце», 0,06 га. Ціна договірна. Тел.: (095) 893-67-81.
◆ Земельну ділянку 0,19 га в с. Лаврів (порядк школа, озеро, церква). Комунікації поруч. Ціна договірна або обмін на автомобіль. Тел.: 095-418-49-08.
◆ Безфосфатний пральний порошок (0+ міс.) для дитячої білизни та одягу. Гіпоалергенний та клінічно протестований. Повністю виполіскується і не залишається на одязі та пральній машинці. Ціна 300 грн за 4 кг (концентрат). Тел.: (099) 228-77-79.
КУПЛЮ
◆ Б/в меблі: дивани-малючки, розкладні крісла, м'які куточки, півтораспальні ліжка, кухні, дитячі стінки (після 2000 року виробництва). Комісійний магазин «Плюшкін». Тел.: 72-73-90, (095) 045-31-88.
ПОСЛУГИ
◆ Фірма «Пліт». Виготовлення кованих виробів,

продаж елементів, сітка для огорожі, зварна сітка. Тел.: (050) 672-24-55.
◆ Виготовлення інформаційних стендів для шкільних та дошкільних закладів, вузів, коледжів та інших навчальних та адміністративних установ. Тел.: (099) 732-85-98, (098) 919-40-01.
◆ Приватний адвокат. Консультації, складання заяв, скарг, договорів. Захист у кримінальних справах (слідство, суд). Представництво у цивільних, адміністративних, господарських справах. Свідоцтво № 31 від 29.06.93 р. Тел.: 72-37-26.
ОРЕНДА
◆ Найму 1- або 2-кімнатну квартиру для працюючої сім'ї. Передоплату гарантую. Тел.: (050) 804-89-30.
Подати оголошення можна за номером телефону: 788 - 005 або написати нам на поштову скриньку: hroniky.reklama@gmail.com

A large crossword puzzle grid with various words filled in. It includes an image of a handgun and a pair of pliers. The puzzle contains clues in Ukrainian and English, such as 'Дипломований землероб', 'Варець без начинки', 'Як дико-го осла називають?', etc.

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД від 23 липня 2015 року. A crossword puzzle solution grid with words filled in, including 'ПОСТУП', 'РОКСОЛАНА', 'БРЕХАЧ', 'ГОФРОВА', etc.

Хроніки ЛЮБАРТА. Реєстраційне свідоцтво. ВЛ №365-99ПР від 26 квітня 2010 р. Засновник – ТзОВ «Редакція газети «Хроніки Любарта».

www.hroniky.com ЧИТАЙТЕ «ХРОНІКИ ЛЮБАРТА» В ІНТЕРНЕТІ

СТЕРЕЖИСЬ АВТОКОНДОМА! СПОВІДЬ ЗЛІСНОГО ПОРУШНИКА

Олесь ГАВРИЛОВ

Чуєш, братан, дожився. В газеті пропічатали, в інтернеті тобто. «Беху» мою сфоткало якесь чмо і в якийсь фесбук закінуло. Я й не знав, що то таке, і що то є такі умнікі. Мені мала потім показала ту групу їхню. «АвтоАндони Луцька» називається. Думав спочатку, що то про секс в машині, типу нова служба таксі така женська відкрилася. Але бачу, то не «ВКонтакті», не «Однокласнікі», а машина моя і обідний підпис під фоткою. За який, по поняттю, відповідати треба. Написали реально таке: «Цей кондом під моїм під'їздом, на тротуарі і поперек дороги поставив свою тарантайку, включив Круга і пішов кудись. От андон!».

Ржунімогу. Не, ну братан, ти бачив мою беху – це ж не тарантайка, її можна народу показати зайвий раз. По-друге,

Міша Круг – легенда, його треба день і ніч крутити молодому поколінню, він стільки в житті нормальних челів знав. А потретьє, я нічо не нарушав – там же знака не було про те, що зупинка біля магаза заборонена. Крутився там біля моєї бехи якийсь типан, номер фоткав, винохував щось. То це, певне, один з того фесбука. Тілігент, поміаєш.

Почитав я тих борців з автокондомами, чи як там їх... Не, ну реальний гон. Там, кстаті, в тому фесбукі були нормальні тіпани, вони також за правду і поняття наші мазу тримали. Пацани, а де машину приперти в центрі, якщо шо?

От що я, наприклад, нарушив, що на мене з'їлися? Нічо! І там таких багато. У когось на повороті бензин кінчився, в когось офіс у магазині, то що йому, на траліку їздити, бо тачку ніде поставити? Ще пацани були, що після сауни

їм важко було до банкомата підійти, то вони їхали. Але ж там нікого не було на тротуарі і їхали вони на третій передачі, пішоходів не обганяли, чесслово! А в парку малу свою вигуляти як? Вона на каблах не спуститься сходами, мусово везти до лавки на алеї. А в парку власті стоянку не зробили, то ми собі ставимо, де хочемо. А біля «Фелічіті» в центрі на Бандери як не приперти якогось прокурора до бровки?! Пів-Луцька «дякую» скаже. Чи стоматолога-живодьора...

А ще ті чуваки обіжаються, якщо ми свої машинки під деревами ставимо. Да, на тротуарі! Але ж дерева на дорозі не ростуть в Луцьку. То як мені від сонця беху закрити? І в дворах також біда. От там фоткають і клеймлять нас, якщо десь трохи на пісочницю дитячу станемо чи проїзд перекриємо. А як в наших дворах можна розрізнити

дорогу, поребрик, пісочницю і яму? Паркуємося, де калюжі немає, і баста.

То в тому фесбукі, братан, таких порушень сто штук на годину. І вобше – що пішоходи у нас, всі безногі інваліди чи як?! Стоїть собі машина, то візьми її й обійди. Ви ж також, якщо не на зебрі дорогу обходите, шипите на воділ: «Не трамвай, об'їдеш!» Вони там реально загналися, бо ще й погрожують нашому брату-кондому. Фоткають, лайкають, хочуть на якусь там адресу жалоби скидати, щоб менти штрафували за цю шнягу. Та я вас прошу – у даїшників у «запорах» бензин мій, спонсорський. Хто ж спонсора штрафане?! А ще ж щось наліпили на лобовуху мені. «За кермом худоба».

Позвонив я тим активістам і людськи побазарив: «Я вам скажу, пацани, що отой ваш фесбук – то, як каже моя теща-вчителька, коли повчає мене

у машині не матюкатися, – мартишкін труд чи ота сізіфова робота. Тоїсть без толку мені щось втирати про парковку. От мені сподобалося в інтернеті кілька відео. Там воділи по-пацаннячи розібрали пару ДТП. Ну там, знаєш, травмат був, газовик, кастети. І ті мудаки за базар відповіли, вже нормальних чуваків не буде «підрізати» ніколи.

То я тільки тобі, братан, зізнаюся, що якщо мені якесь мурло з числа тих активістів ножичком по «крилу» пройдеться або перо під бік всуне чи «пушку» наведе, то я, напевне, від'їду з тротуару і всій братві закажу в тому районі не зупинятися. Бо зброя в руках невихованої макаки – то щітай ДТП. От таку мову я поміаю. А фоточки, інтернетікі, жалоби ментам, наліпочки на лобовуху – то, щітаю, для слабаків. Кондоми треба дірявити в зародиші. І бажано шилом у шину.

Х АСТРОЛОГІЧНО-ПОЛІТИЧНИЙ ГОРОСКОП НА 31 ЛИПНЯ – 6 СЕРПНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)
Андрій Осіпов (11 квітня 1977 р.)

Депутат Луцькради

Сприятливий тиждень для продуктивної роботи, але нещасливий для телекартинки. Пасивність протипоказана. Доведеться багато часу приділити спілкуванню з людьми, які вас дратують, і яких дратують Овни.

ЛЕВ (24.07 – 23.08)
Іван Кубіцький (29 липня 1959 р.)

Директор Департаменту ЖКГ

Робитимете звичну справу – розкидатимете каміння. Зібрати його до купи зможуть каналізаційні мережі рідного міста. Тому будьте готові до авралів. Якщо запросять на свято до шефа, найкращим подарунком йому буде газонкосарка.

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)
Тарас Яковлев (15 грудня 1981 р.)

Віце-мер Луцька

У жахіттях, якими оповиті ваші сни цими днями, хтось чужий митиметься у вашій ванні, а на столі у вітальні пахнутимуть квіти, які хтось подарував дружині. «Напевне, це знак», – подумайте Стрільці, прокинувшись і оговтавшись, уперше в житті стрельнуть цигарку...

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)
Зіновій Колісник (15 травня 1976 р.)

Екс-голова Ківерцівської РДА

Багато галасу з нічого буде через простеньку фразу «Зловживання владою або службовим становищем». Ні-ні! Це не про вас, так, про одного однофамільця. Але однаково доведеться відповісти за нього, загальмувавши кадрове просування. Муситимете гідно пройти через це випробування.

ДІВА (24.08 – 23.09)
Валентин Вітер (4 вересня 1973 р.)

Голова Волиньради

Тарілка, у яку втрапили волею долі та випадку, можливо, зовсім не ваша. Нині вона скидається на прокрустове ложе. Збільшується вірогідність гримнути дверима і пуститися за вітром в полі.

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)
Ігор Гузь (11 січня 1982 р.)

Народний депутат України

Не зіркам вас учини, як треба максимально витиснути позитивний паблік рілейшн від цього вікенду. Будьте скрізь і не будьте занадто розумними та занудними. Можна розслабитися і потанцювати. До слова, поряд буде річка, чому б вам її не переплисти?

БЛИЗНЯТА (22.05 – 21.06)
Роман Іванюк (13 червня 1983 р.)

Директор ДП «Укрспирт»

Цього тижня цілком можливі непристойні пропозиції ще раз спробувати поторувати дорогу на Олімп. Зважте на те, що ця дорога може стати шляхом на Голгофу, тому зорі радять залишитися в бізнесі.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)
Олександр Фацевич (25 вересня 1986 р.)

Керівник поліції Києва

Зірковий час – не привід ставати суперзіркою телеекранів та кумиром екзальтованих дівчаток із паличками для селфі. Опануйте себе й служіть гідно. Зорі почали розглядати ймовірність вашого кадрового повернення на батьківщину.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 19.02)
Степан Івахів (24 січня 1968 р.)

Народний депутат України

Виробничі питання ніби вже й не докучають вам, але влітку Водолії не мали шансу відпочити. А після недавніх буремних деньків доводиться працювати за себе і за того хлопця. Будьте пильними й ви...

РАК (22.06 – 23.07)
Віталій Кварцянний (19 червня 1953 р.)

Головний тренер ФК «Волинь»

Зголосяться люди, до яких ви ставитеся упереджено. Постарайтеся бути об'єктивними і дотримуватися норм поведінки під час переговорів. Ваша неупередженість збентежить будь-кого – це так несподівано і мило...

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)
Святослав Боручький (28 жовтня 1971 р.)

Депутат Волиньради

Бажано піти в сауну і попаритися, щоб на роботі не паритися. Час приділити увагу нелюбимому дитяти, бо воно без хрещеного тата їсти просить і плаче. Зберігайте ореол таємничості та багатозначності – це вам пасує.

РИБИ (20.02 – 20.03)
Володимир Гунчик (9 березня 1958 р.)

Голова Волинської ОДА

Варто придивитися до тих людей, які вас оточують, адже ви щось випускаєте з поля зору. Можливо, щось пішло не так тоді, коли ви вперше образилися. Можливо, вам не давали улюбленого ведмедика гратися в пісочницю. Струсоніть калейдоскоп життя у зворотний бік.